

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (τρίτο πενταμελές τμήμα)
της 14ης Μαΐου 1998 *

Στην υπόθεση T-337/94,

Enso-Gutzeit Oy, εταιρία φινλανδικού δικαίου με έδρα το Ελσίνκι, εκπροσωπούμενη από τους Ivo Van Bael και Jean-François Bellis, δικηγόρους Βρυξελλών, και Ciarán Keaney, Solicitor της Irish Law Society, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον δικηγόρο Freddy Brausch, 11, rue Goethe,

προσφεύγουσα,

κατά

Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενης από τους Hans Gerald Crossland και Richard Lyal, μέλη της Νομικής Υπηρεσίας, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Carlos Gómez de la Cruz, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας, Centre Wagner, Kirchberg,

καθής,

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

που έχει ως αντικείμενο αίτηση ακυρώσεως της αποφάσεως 94/601/ΕΚ της Επιτροπής, της 13ης Ιουλίου 1994, σχετικά με μια διαδικασία βάσει του άρθρου 85 της Συνθήκης ΕΚ (IV/C/33.833 — Χαρτόνι) (ΕΕ 1994, L 243, σ. 1),

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
(τρίτο πενταμελές τμήμα),

συγκείμενο από τους Β. Vesterdorf, Πρόεδρο, C. P. Briët, P. Lindh, A. Potocki και J. D. Cooke, δικαστές,

γραμματέας: J. Palacio González, υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της προφορικής διαδικασίας που διεξήχθη από τις 25 Ιουνίου έως τις 8 Ιουλίου 1997,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Ιστορικό της διαφοράς

- 1 Η παρούσα υπόθεση αφορά την απόφαση 94/601/ΕΚ της Επιτροπής, της 13ης Ιουλίου 1994, σχετικά με μια διαδικασία βάσει του άρθρου 85 της Συνθήκης ΕΚ (IV/C/33.833 — Χαρτόνι) (ΕΕ 1994, L 243, σ. 1), όπως διορθώθηκε πριν από τη

δημοσίευσή της με απόφαση της Επιτροπής της 26ης Ιουλίου 1994 [C(94) 2135 τελικό] (στο εξής: απόφαση). Με την απόφαση, επιβλήθηκαν πρόστιμα σε 19 κατασκευαστές προμηθευτές χαρτονιού εγκατεστημένους εντός της Κοινότητας, λόγω παραβάσεων του άρθρου 85, παράγραφος 1, της Συνθήκης.

- 2 Το προϊόν που αποτελεί αντικείμενο της αποφάσεως είναι το χαρτόνι. Στην απόφαση μνημονεύονται τρεις τύποι χαρτονιού, που περιγράφονται ως ανήκοντες στις ποιότητες GC, GD και SBS.
- 3 Το χαρτόνι ποιότητας GD (στο εξής: χαρτόνι GD) είναι μονωτική ινόπλακα λευκής επιστρώσεως (ανακυκλωμένο χαρτί), που χρησιμοποιείται συνήθως για τη συσκευασία μη εδωδίων προϊόντων.
- 4 Το χαρτόνι ποιότητας GC (στο εξής: χαρτόνι GC) περιβάλλεται από λευκή επίστρωση και χρησιμοποιείται συνήθως για τη συσκευασία τροφίμων. Το χαρτόνι GC έχει ανώτερη ποιότητα από το χαρτόνι GD. Κατά το καλυπτόμενο από την απόφαση χρονικό διάστημα, η διαφορά τιμής μεταξύ των δύο αυτών προϊόντων ήταν συνήθως της τάξεως του 30 %. Σε μικρότερη έκταση, το χαρτόνι GC υψηλής ποιότητας χρησιμοποιείται επίσης για γραφικές εφαρμογές.
- 5 Με τα αρχικά SBS χαρακτηρίζεται το εντελώς λευκό χαρτόνι (στο εξής: χαρτόνι SBS). Η τιμή του προϊόντος αυτού υπερβαίνει κατά 20 % περίπου την του χαρτονιού GC. Χρησιμοποιείται για τη συσκευασία τροφίμων, καλλυντικών, φαρμακευτικών προϊόντων και σιγαρέτων, κυρίως όμως για γραφικές εφαρμογές.
- 6 Με επιστολή της 22ας Νοεμβρίου 1990, η British Printing Industries Federation, οργάνωση που αντιπροσωπεύει τις περισσότερες βιομηχανίες εκτυπώσεως χαρτονιού στο Ηνωμένο Βασίλειο (στο εξής: BPIF), κατέθεσε στην Επιτροπή ανε-

πίσημη καταγγελία. Υποστήριξε ότι οι παραγωγοί χαρτονιού που εφοδιάζουν την αγορά του Ηνωμένου Βασιλείου είχαν προβεί σε μια σειρά ταυτοχρόνων και ενιαίων αυξήσεων των τιμών και ζητούσε από την Επιτροπή να διενεργήσει ελέγχους για να διαπιστωθεί κατά πόσον είχε διαπραχθεί παράβαση των κοινοτικών κανόνων περί ανταγωνισμού. Για να προσδώσει δημοσιότητα στην πρωτοβουλία της, η BPIF εξέδωσε ανακοινωθέν Τύπου. Στοιχεία αυτού του ανακοινωθέντος περιέλαβε ο ειδικευμένος εμπορικός Τύπος κατά τον μήνα Δεκέμβριο του 1990.

- 7 Στις 12 Δεκεμβρίου 1990, η Fédération française de cartonnage υπέβαλε επίσης ανεπίσημη καταγγελία στην Επιτροπή, παρόμοια με εκείνη της BPIF, στην οποία διατύπωνε κατηγορίες σχετικά με τη γαλλική αγορά χαρτονιού.
- 8 Στις 23 και 24 Απριλίου 1991, υπάλληλοι της Επιτροπής διενήργησαν, βάσει του άρθρου 14, παράγραφος 3, του κανονισμού 17 του Συμβουλίου, της 6ης Φεβρουαρίου 1962, πρώτος κανονισμός εφαρμογής των άρθρων 85 και 86 της Συνθήκης (ΕΕ ειδ. έκδ. 08/001, σ. 25, στο εξής: κανονισμός 17), ταυτοχρόνους ελέγχους χωρίς προειδοποίηση στα κτίρια και τις εγκαταστάσεις ορισμένων επιχειρήσεων και εμπορικών συνδέσμων του κλάδου του χαρτονιού.
- 9 Μετά τους ελέγχους αυτούς, η Επιτροπή απηύθυνε αίτηση παροχής πληροφοριών και εγγράφων βάσει του άρθρου 11 του κανονισμού 17 σε όλους τους αποδέκτες της αποφάσεως.
- 10 Τα στοιχεία τα οποία συνέλεξε στο πλαίσιο αυτών των ελέγχων και αιτήσεων παροχής πληροφοριών και εγγράφων οδήγησαν την Επιτροπή στο συμπέρασμα ότι οι εμπλεκόμενες επιχειρήσεις είχαν, από τα μέσα του 1986 μέχρι τον Απρίλιο του 1991 τουλάχιστον (στις πλείστες των περιπτώσεων), μετάσχει σε παράβαση του άρθρου 85, παράγραφος 1, της Συνθήκης.

- 11 Αποφάσισε, κατά συνέπεια, να κινήσει την κατ' εφαρμογήν της διατάξεως αυτής προβλεπόμενη διαδικασία. Με επιστολή της 21ης Δεκεμβρίου 1992, απηύθυνε ανακοίνωση των αιτιάσεων σε κάθε μια από τις εμπλεκόμενες επιχειρήσεις. Όλες οι αποδέκτριες επιχειρήσεις απάντησαν γραπτώς. Εννέα εξ αυτών ζήτησαν να εκθέσουν προφορικά τις παρατηρήσεις τους. Η ακρόασή τους διενεργήθηκε από τις 7 έως τις 9 Ιουνίου 1993.
- 12 Κατά το πέρας της διαδικασίας, η Επιτροπή εξέδωσε την απόφαση, η οποία περιέχει τις ακόλουθες διατάξεις:

«Άρθρο 1

Οι επιχειρήσεις Buchmann GmbH, Cascades SA, Enso-Gutzeit Oy, Europa Carton AG, Finnboard — the Finnish Board Mills Association, Fiskeby Board AB, Gruber & Weber GmbH & Co KG, Kartonfabriek De Eendracht NV (με εμπορική επωνυμία BPB de Eendracht NV) Koninklijke KNP BT NV (πρώην Koninklijke Nederlandse Papierfabrieken NV), Laakmann Karton GmbH & Co. KG, Mo Och Domsjö AB (MoDo), Mayr-Melnhof Gesellschaft mbH, Papeteries de Lancey SA, Rena Kartonfabrik AS, Sarrió SpA, SCA Holding Ltd [πρώην Reed Paper & Board (UK) Ltd], Stora Kopparberge Bergslags AB, Enso Española SA (πρώην Tampella Española SA) και Moritz J. Weig GmbH & Co. KG παρέβησαν το άρθρο 85, παράγραφος 1, της Συνθήκης με τη συμμετοχή τους:

— στην περίπτωση της Buchmann και της Rena από τον Μάρτιο του 1988 περίπου μέχρι τα τέλη του 1990 τουλάχιστον,

— στην περίπτωση της Enso Española, τουλάχιστον από τον Μάρτιο του 1988 μέχρι το τέλος Απριλίου 1991 τουλάχιστον,

— στην περίπτωση της Gruber & Weber από το 1988 τουλάχιστον μέχρι τα τέλη του 1990,

— στις υπόλοιπες περιπτώσεις, από τα μέσα του 1986 μέχρι τον Απρίλιο του 1991 τουλάχιστον,

σε μία συμφωνία και μια εναρμονισμένη πρακτική με τις οποίες, από τα μέσα του 1986, οι προμηθευτές χαρτονιού στην Κοινότητα:

— πραγματοποίησαν σε τακτά χρονικά διαστήματα σειρά μυστικών και θεσμοθετημένων συναντήσεων για να συζητήσουν και να υιοθετήσουν ένα κοινό βιομηχανικό σχέδιο περιορισμού του ανταγωνισμού,

— συμφώνησαν τακτικές αυξήσεις των τιμών για κάθε ποιότητα του προϊόντος σε κάθε εθνικό νόμισμα,

— προσχέδιασαν και εφήρμοσαν ταυτόχρονες και ενιαίες αυξήσεις των τιμών σε ολόκληρη την Κοινότητα,

— συμφώνησαν άτυπα να διατηρηθούν σταθερά τα μερίδια των σημαντικότερων παραγωγών στην αγορά με κατά καιρούς τροποποιήσεις,

— έλαβαν, όλο και συχνότερα από τις αρχές του 1990, εναρμονισμένα μέτρα ελέγχου της προσφοράς του προϊόντος στην κοινοτική αγορά, για να εξασφαλίσουν την εφαρμογή των εν λόγω εναρμονισμένων αυξήσεων των τιμών,

— αντήλλαξαν εμπορικές πληροφορίες (για τις παραδόσεις, τις τιμές, την παύση της λειτουργίας των εργοστασίων, τις ανεκτέλεστες παραγγελίες και τα ποσοστά χρησιμοποίησης των μηχανημάτων) για τη στήριξη των παραπάνω μέτρων.

(...)

Άρθρο 3

Με την παρούσα απόφαση επιβάλλονται, για τις παραβάσεις του άρθρου 1 που διαπιστώθηκαν, τα ακόλουθα πρόστιμα στις παρακάτω επιχειρήσεις:

(...)

iii) Enso-Gutzeit Oy, πρόστιμο 3 250 000 ECU.

(...)».

- 13 Κατά την απόφαση, η παράβαση εξελέχθη στο πλαίσιο ενός φορέα γνωστού ως Product Group Paperboard (στο εξής: PG Paperboard), ο οποίος απετελείτο από διάφορες ομάδες ή επιτροπές.
- 14 Εντός του φορέα αυτού συστάθηκε, περί τα μέσα του 1986, μια Presidents Working Group (ομάδα εργασίας προέδρων, στο εξής: PWG), αποτελούμενη από υψηλά ισταμένους εκπροσώπους των (οκτώ περίπου) μεγαλύτερων παραγωγών χαρτονιού της Κοινότητας.
- 15 Η PWG είχε ως βασική δραστηριότητα να συζητεί και να διαβουλεύεται για την αγορά, τα μερίδια αγοράς, τις τιμές και την παραγωγική ικανότητα. Ειδικότερα, ελάμβανε βασικές αποφάσεις τόσο για το χρονοδιάγραμμα όσο και για το επίπεδο των αυξήσεων των τιμών που θα πραγματοποιούσαν οι παραγωγοί.

- 16 Η PWG υπέβαλλε εκθέσεις στην President Conference (συμβούλιο προέδρων, στο εξής: PC), στην οποία μετείχαν (κατά το μάλλον ή ήττον τακτικά) όλοι σχεδόν οι διευθύνοντες σύμβουλοι των οικείων επιχειρήσεων. Η PC συνερχόταν κατά την υπό κρίση περίοδο δύο φορές ετησίως.
- 17 Περί τα τέλη του 1987, συστάθηκε η Joint Marketing Committee (κοινή επιτροπή μάρκετινγκ, στο εξής: JMC). Βασικό της έργο ήταν αφενός μεν να προσδιορίζει εάν και, εφόσον ναι, με ποιον τρόπο θα μπορούσαν να τεθούν σε ισχύ οι αυξήσεις των τιμών, αφετέρου δε να επεξεργάζεται τις λεπτομέρειες των πρωτοβουλιών για τις τιμές που απεφάσιζε η PWG για καθεμία χώρα μεμονωμένα και για τους κυριότερους πελάτες με στόχο τη δημιουργία ενός συστήματος ισοδύναμων τιμών στην Ευρώπη.
- 18 Τέλος, η «οικονομική επιτροπή» (στο εξής: OE) συζητούσε θέματα όπως οι διακυμάνσεις των τιμών στις εθνικές αγορές και οι ανεκτέλεστες παραγγελίες και γνωστοποιούσε τα πορίσματά της στην JMC ή, πριν από τα τέλη του 1987, στην προκάτοχο της JMC, Marketing Committee. Η OE απετελείτο από διευθυντές μάρκετινγκ ή/και πωλήσεων των περισσότερων από τις εμπλεκόμενες επιχειρήσεις και συνερχόταν περισσότερες από μία φορές ετησίως.
- 19 Όπως προκύπτει ακόμη από την απόφαση, η Επιτροπή έκρινε ότι οι δραστηριότητες της PG Paperboard υπεβोधούντο από την ανταλλαγή πληροφοριών που γινόταν μέσω της εταιρείας καταπιστευτικής διαχείρισεως Fides με έδρα τη Ζυρίχη (Ελβετία). Κατά την απόφαση, τα περισσότερα μέλη της PG Paperboard υπέβαλλαν στη Fides περιοδικές εκθέσεις σχετικά με τις παραγγελίες, την παραγωγή, τις πωλήσεις και τη χρησιμοποίηση της παραγωγικής ικανότητας. Οι εκθέσεις αυτές συγκεντρώνονταν στο πλαίσιο του συστήματος Fides, τα δε συγκεντρωμένα κατ' αυτόν τον τρόπο στοιχεία διαβιβάζονταν στη συνέχεια στους μετέχοντες.
- 20 Η προσφεύγουσα Enso-Gutzeit Oy (στο εξής: Enso-Gutzeit), η οποία παράγει μόνο χαρτόνι SBS, μετείχε, κατά την απόφαση, στις συνεδριάσεις της PC. Ήταν επίσης μέλος του Nordic Paperboard Institute (στο εξής: NPI). Η Επιτροπή έκρινε ότι η προσφεύγουσα είχε μετάσχει στη καταγγελλόμενη στο άρθρο 1 της αποφάσεως σύμπραξη από τα μέσα του 1986 μέχρι τον Απρίλιο του 1991.

Διαδικασία

- 21 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 14 Οκτωβρίου 1994, η προσφεύγουσα άσκησε την υπό κρίση προσφυγή.
- 22 Κατά της αποφάσεως προσέφυγαν επίσης δεκαέξι από τις λοιπές δεκαοκτώ επιχειρήσεις που θεωρήθηκαν υπαίτιες της παραβάσεως (υποθέσεις Τ-295/94, Τ-301/94, Τ-304/94, Τ-308/94, Τ-309/94, Τ-310/94, Τ-311/94, Τ-317/94, Τ-319/94, Τ-327/94, Τ-334/94, Τ-338/94, Τ-347/94, Τ-348/94, Τ-352/94 και Τ-354/94).
- 23 Με επιστολή που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 10 Ιουνίου 1996, η προσφεύγουσα στην υπόθεση Τ-301/94, Laakmann Karton GmbH, παραιτήθηκε της προσφυγής της, η δε υπόθεση διαγράφηκε από το πρωτόκολλο του Πρωτοδικείου με διάταξη της 18ης Ιουλίου 1996, Τ-301/94, Laakmann Karton κατά Επιτροπής (που δεν έχει δημοσιευθεί στη Συλλογή).
- 24 Κατά της αποφάσεως προσέφυγαν επίσης τέσσερις φινλανδικές επιχειρήσεις, μέλη του επαγγελματικού ομίλου Finnboard και ευθυνόμενες αλληλεγγύως, υπ' αυτή τους την ιδιότητα, για την πληρωμή του επιβληθέντος σ' αυτόν προστίμου (συνεκδικαζόμενες υποθέσεις Τ-339/94, Τ-340/94, Τ-341/94 και Τ-342/94).
- 25 Τέλος, προσφυγή άσκησε ο σύνδεσμος CEPI-Cartonboard, μη αποδέκτης της αποφάσεως. Παραιτήθηκε όμως της προσφυγής του με επιστολή που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 8 Ιανουαρίου 1997, η δε υπόθεση διαγράφηκε από το πρωτόκολλο του Πρωτοδικείου με διάταξη της 6ης Μαρτίου 1997, Τ-312/94, CEPI-Cartonboard κατά Επιτροπής (που δεν έχει δημοσιευθεί στη Συλλογή).
- 26 Με επιστολή της 5ης Φεβρουαρίου 1997, το Πρωτοδικείο κάλεσε τους διαδίκους να μετάσχουν σε ανεπίσημη συνάντηση, ιδίως για ν' αναπτύξουν τις παρα-

τηρήσεις τους επί του ενδεχομένου της συνεκδικάσεως των υποθέσεων Τ-295/94, Τ-304/94, Τ-308/94, Τ-309/94, Τ-310/94, Τ-311/94, Τ-317/94, Τ-319/94, Τ-327/94, Τ-334/94, Τ-337/94, Τ-338/94, Τ-347/94, Τ-348/94, Τ-352/94 και Τ-354/94, προς διευκόλυνση της προφορικής διαδικασίας. Κατά την εν λόγω συνάντηση, που πραγματοποιήθηκε στις 29 Απριλίου 1997, οι διάδικοι αποδέχθηκαν τη συνεκδίκαση αυτή.

- 27 Με διάταξη της 4ης Ιουνίου 1997, ο πρόεδρος του τρίτου πενταμελούς τμήματος του Πρωτοδικείου αποφάσισε να συνεκδικάσει λόγω συναφείας τις προαναφερθείσες υποθέσεις προς διευκόλυνση της προφορικής διαδικασίας, σύμφωνα με το άρθρο 50 του Κανονισμού Διαδικασίας, δέχθηκε δε αίτηση εμπιστευτικού χειρισμού την οποία υπέβαλε η προσφεύγουσα της υποθέσεως Τ-334/94.
- 28 Με διάταξη της 20ής Ιουνίου 1997, δέχθηκε αίτηση εμπιστευτικού χειρισμού την οποία υπέβαλε η προσφεύγουσα της παρούσας υποθέσεως σχετικά με έγγραφο το οποίο προσκόμισε εις απάντηση γραπτής ερωτήσεως του Πρωτοδικείου.
- 29 Κατόπιν εκθέσεως του εισηγητή δικαστή, το Πρωτοδικείο (τρίτο πενταμελές τμήμα) αποφάσισε να λάβει μέτρα οργανώσεως της διαδικασίας, ζητώντας από τους διαδίκους να απαντήσουν σε ορισμένες γραπτές ερωτήσεις και να προσκομίσουν ορισμένα έγγραφα. Οι διάδικοι ανταποκρίθηκαν στα αιτήματα αυτά.
- 30 Οι διάδικοι των απαριθμουμένων στη σκέψη 26 υποθέσεων αγόρευαν και απάντησαν στις προφορικές ερωτήσεις του Πρωτοδικείου κατά τη δημόσια συνεδρίαση που διεξήχθη από τις 25 Ιουνίου έως τις 8 Ιουλίου 1997.

Αιτήματα των διαδίκων

- 31 Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:
- να ακυρώσει το άρθρο 1 της αποφάσεως καθ' όσον την αφορά·
 - να ακυρώσει ή να μειώσει το πρόστιμο·
 - να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.
- 32 Η Επιτροπή ζητεί από το Πρωτοδικείο:
- να απορρίψει την προσφυγή·
 - να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

Επί του αιτήματος ακυρώσεως της αποφάσεως

- 33 Προς στήριξη του αιτήματός της περί ακυρώσεως της αποφάσεως καθ' όσον την αφορά, η προσφεύγουσα επικαλείται τέσσερις λόγους: πρώτον, ότι το χαρτόνι SBS δεν έπρεπε να περιληφθεί στο πεδίο εφαρμογής της αποφάσεως· δεύτερον, ότι δεν υπάρχουν αποδείξεις περί συμμετοχής της προσφεύγουσας σε παράβαση του άρθρου 85, παράγραφος 1, της Συνθήκης· τρίτον, ότι υπάρχει παράβαση του άρθρου 190 της Συνθήκης· και, τέταρτον, ότι προσβάλλονται τα δικαιώματά της ως αμυνομένης.

34 Ενδείκνυται να εξετασθεί ο δεύτερος λόγος πρώτα.

Επί του λόγου ότι δεν υπάρχουν αποδείξεις περί συμμετοχής της προσφεύγουσας σε σύμπραξη

Συνοπτική έκθεση των επιχειρημάτων των διαδίκων

— Επιχειρήματα της προσφεύγουσας

35 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή δεν απέδειξε τη συμμετοχή της σε σύμπραξη.

36 Πρώτον, αποκρούει τον περιεχόμενο στην αιτιολογική σκέψη 121 της απόφασης ισχυρισμό, ότι το παράρτημα 102 της ανακοινώσεως των αιτιάσεων, σημειώσεις που βρέθηκαν στη Rena, που φέρονται ότι αφορούν συνεδρίαση του NPI διεξαχθείσα στον αερολιμένα της Arlanda (Σουηδία) στις 3 Οκτωβρίου 1988, αποτελεί απόδειξη της συμμετοχής της στις αθέμιτες πρακτικές τις οποίες εξετάζει η απόφαση. Συγκεκριμένα, η Επιτροπή συμπέρανε ότι οι σημειώσεις αυτές αφορούσαν ειδική συνεδρίαση του συμβουλίου του NPI, στηριζόμενη σε μια πρόσκληση για τη συνεδρίαση αυτή (παράρτημα 101 της ανακοινώσεως των αιτιάσεων). Κανένα όμως στοιχείο των σημειώσεων δεν προδίδει ότι αυτές αφορούσε τη συνεδρίαση που αποτελεί αντικείμενο της προσκλήσεως.

37 Η συνεδρίαση του συμβουλίου του NPI της 3ης Οκτωβρίου 1988 προβλέφθηκε, διότι η Iggesund's Bruk AB, παραγωγός χαρτονιού SBS, που τώρα ανήκει στον όμιλο MoDo (στο εξής: Iggesund's Bruk), σκεφτόταν να παύσει κάθε συμμετοχή και οποιαδήποτε χρηματοδότηση των δραστηριοτήτων «procarton». Κατά τη συνεδρίαση αυτή, δεν συζητήθηκαν οι τιμές. Όσο για την αναφορά στις δραστηριότητες «procarton» («πώς θα διατεθούν τα προϊόντα και σε ποιον»), που

περιέχεται στο προαναφερθέν παράρτημα 102, δεν αποδεικνύει ότι επρόκειτο για ειδική συνεδρίαση του ΝΡΙ, διότι η εν λόγω αναφορά δεν αφορά το αντικείμενο που συζητήθηκε κατά την εν λόγω συνεδρίαση.

- 38 Άλλωστε, εάν το παράρτημα 102 έπρεπε να νοηθεί υπό την έννοια ότι περιείχε στοιχεία για τις ανατιμήσεις στο Ηνωμένο Βασίλειο τον Απρίλιο του 1989, τα στοιχεία αυτά δεν αφορούν την προσφεύγουσα. Συγκεκριμένα, οι τιμές του χαρτονιού το οποίο κατασκεύαζε αυτή δεν αυξήθηκαν στο Ηνωμένο Βασίλειο τον Απρίλιο του 1989, αλλά τον Ιανουάριο του 1989. Επί πλέον, η μνεία περί ανατιμήσεως του χαρτονιού που προοριζόταν για την καπνοβιομηχανία δεν αφορούσε την προσφεύγουσα, αφενός μεν διότι αυτή είχε να παραδώσει χαρτόνι στην καπνοβιομηχανία από το 1987, αφετέρου δε διότι η τιμή του χαρτονιού της προσφεύγουσας ήταν αισθητά υψηλότερη από εκείνη που μνημονεύεται στις επίμαχες σημειώσεις. Το χαρτόνι SBS δεν μνημονεύεται άλλωστε ρητά στο παράρτημα 102.
- 39 Δεύτερον, η προσφεύγουσα αποκρούει τον περιεχόμενο στην αιτιολογική σκέψη 97, πρώτο εδάφιο, της αποφάσεως ισχυρισμό, ότι το παράρτημα 133 της ανακοινώσεως των αιτιάσεων, σημείωμα που βρέθηκε στην Iggesund Board Sales Ltd, που επίσης ανήκει στον όμιλο MoDo, επίσης «περιέχει σαφείς ενδείξεις περί αθέμιτης συνεργασίας μεταξύ των παραγωγών για την τιμολόγηση του επιχειρημένου χαρτονιού γραφικών εφαρμογών [...] στα πλαίσια της αύξησης των τιμών στο Ηνωμένο Βασίλειο από τις 2 Απριλίου 1990».
- 40 Ο συντάκτης αυτού του σημειώματος εξήγησε ότι αφορούσε τηλεφωνική συνομιλία μεταξύ δύο μελών του προσωπικού της Iggesund και ότι η μνεία την οποία περιείχε στους «προέδρους/Enso» αποτελούσε αναφορά στην πρακτική ορισμένων ανταγωνιστών ν' αποστέλλουν, από τα κεντρικά τους γραφεία προς το Ηνωμένο Βασίλειο, ανώτερα διοικητικά στελέχη στα οποία ανέθεταν τη διαπραγμάτευση των τιμών. Η πρακτική αυτή, που ακόμα ισχύει, είναι πράγματι αναγκαία για τους σημαντικότερους πελάτες, για τους οποίους η διαπραγμάτευση των τιμών θεωρείται κεφαλαιώδους σημασίας. Επομένως, η μνεία των «προέδρων/Enso» δεν συνιστά απόδειξη περί διαβουλεύσεως μεταξύ επιχειρήσεων, ιδίως όσον αφορά την προσφεύγουσα.

- 41 Περαιτέρω, οι ισχυρισμοί της Επιτροπής ότι υπήρξε συμπαιγνία ως προς τις τιμές μεταξύ της προσφεύγουσας και των λοιπών παραγωγών που κατονομάζονται στο παράρτημα 133 της ανακοινώσεως των αιτιάσεων δεν βρίσκουν έρεισμα στον πίνακα Στ του παραρτήματος της αποφάσεως, που αφορά τις αυξήσεις τιμών τον Απρίλιο 1990 στο Ηνωμένο Βασίλειο. Συγκεκριμένα, τόσο η αναγγελία όσο και η θέση σε εφαρμογή των ανατιμήσεων της προσφεύγουσας έγιναν πάνω από μια εβδομάδα μετά την αναγγελία και την υλοποίηση, αντίστοιχως, των ανατιμήσεων από τους λοιπούς συμμετέχοντες παραγωγούς.
- 42 Τρίτον, το παράρτημα 44 της ανακοινώσεως των αιτιάσεων, σημειώσεις περιεχόμενες στο ημερολόγιο ενός υπαλλήλου της Feldmühle (του ομίλου Stora), δεν προδίδει διαβούλευση ως προς τις τιμές και τη ρύθμιση της παραγωγής μεταξύ Feldmühle και λοιπών παραγωγών, και ιδίως της προσφεύγουσας, στο πλαίσιο των ανατιμήσεων στο Ηνωμένο Βασίλειο το 1987.
- 43 Η απλή μνεία των τιμών της προσφεύγουσας στις εν λόγω σημειώσεις («Enso 86 ίδια τιμή με το 85») αφορά ένα γεγονός που ήταν δημοσίως γνωστό στις αρχές του 1987, χρόνο στον οποίο υποτίθεται ότι αναφέρονται οι σημειώσεις. Εξ άλλου, η προσφεύγουσα αύξησε τις τιμές της στο Ηνωμένο Βασίλειο κατά 10 UK£/τόννο την 1η Δεκεμβρίου 1986, πράγμα που δεν συμφωνεί με τους ισχυρισμούς της Επιτροπής.
- 44 Η μνεία των ανεκτελέστων παραγγελιών της προσφεύγουσας («περίπου δύο εβδομάδες λειτουργίας») δεν προδίδει καμμία διαβούλευση. Συγκεκριμένα, ανεκτέλεστες παραγγελίες δύο εβδομάδων είναι φυσιολογικές στην αρχή του έτους, πράγμα προφανές για τον καθένα που γνωρίζει τον κλάδο. Συναφώς, οι πελάτες που αντιμετωπίζουν ανατίμηση του συνήθους προμηθευτή τους ενημερώνονται συνήθως από άλλους παραγωγούς για την προθεσμία παραδόσεως και χρησιμοποιούν, εν συνεχεία, τη ληφθείσα πληροφορία για ν' αρνηθούν ή να καθυστερήσουν την αναγγελθείσα ανατίμηση. Οι πληροφορίες, επομένως, για τις ανεκτέλεστες παραγγελίες των διαφόρων παραγωγών διετίθεντο σύντομα σ' ολόκληρο τον τομέα.

- 45 Τέταρτον, η προσφεύγουσα αποκρούει τον ισχυρισμό της Επιτροπής ότι απόδειξη της συμμετοχής της σε σύμπραξη ως προς τις τιμές συνιστά ο «σχεδόν πλήρης συντονισμός» των ανατιμήσεών της με τα στοιχεία που περιέχονται στο παράρτημα 111 της ανακοινώσεως των αιτιάσεων, τιμοκατάλογο ληφθέντα από τη Repa. Συγκεκριμένα, η Repa εξήγησε ότι δεν είχε λάβει τον κατάλογο από τον NPI, αλλ' από κάποιον άλλον Σκανδιναβό παραγωγό, κατά τα διάρκεια συναντήσεως. Εφόσον δε ο κατάλογος αυτός ήταν αχρονολόγητος, ληφθείς από άγνωστο Σκανδιναβό παραγωγό, δεν μπορεί να γίνει δεκτός ως αποδεικτικό στοιχείο εις βάρος της προσφεύγουσας. Εξ άλλου, εφόσον η προσφεύγουσα ανήγγειλε τις ανατιμήσεις της στο Ηνωμένο Βασίλειο 6 και στη Γερμανία 21 ημέρες μετά την Iggesund Bruk, η πραγματική της τιμολογιακή συμπεριφορά επιβεβαιώνει τη μη συμμετοχή της σε σχετική διαβούλευση.
- 46 Πέμπτον, η προσφεύγουσα αμφισβητεί την ακρίβεια της πεποιθήσεως της Stora (παράρτημα 38 της ανακοινώσεως των αιτιάσεων) ότι η Finnboard την ενημέρωνε για τα αποτελέσματα των συνεδριάσεων της PWG. Η προσφεύγουσα ουδέποτε υπήρξε εταιρία μέλος της Finnboard, η δε Finnboard ουδέποτε είχε την ικανότητα να την αντιπροσωπεύει. Ενδεχόμενοι δεσμοί μεταξύ της Finnboard, της PWG, της JMC και του NPI είναι άσχετοι προς το αν η Finnboard ενημέρωνε την προσφεύγουσα επί της εκβάσεως των συνεδριάσεων της PWG. Επί πλέον, η Stora ουδέποτε εδήλωσε ότι τα στοιχεία διαβιβάζονταν, όπως ισχυρίζεται η Επιτροπή, και συζητούνταν στο πλαίσιο των δραστηριοτήτων του NPI.
- 47 Άλλωστε, η Επιτροπή δεν δέχτηκε το εν λόγω παράρτημα ως απόδειξη σχέσεως μεταξύ της PG Paperboard και διαφόρων άλλων παραγωγών που μνημονεύονται από τη Stora. Πράγματι, μεταξύ των επιχειρήσεων που φέρονται ότι πληροφροούντο για τα αποτελέσματα των συνεδριάσεων της PWG, η Stora κατονόμασε όχι μόνο τη Strömsdahl, φινλανδική επιχείρηση μέλος του NPI, αλλά και δύο ισπανικές εταιρίες, τις οποίες δεν αφορά η απόφαση.
- 48 Έκτον, η προσφεύγουσα αμφισβητεί ότι ελάμβανε, ως μέλος του NPI, πληροφορίες για τις συνεδριάσεις της PWG ή της ΟΕ. Ούτε μπορεί να τεκμαίρεται ότι ελάμβανε τέτοιες πληροφορίες.

- 49 Έβδομον, ο ισχυρισμός της Επιτροπής ότι η PC ασκούσε παράνομη δραστηριότητα πριν από το 1987 (αιτιολογική σκέψη 35 της αποφάσεως) είναι αβάσιμος. Η ερμηνεία την οποία δίνει η Επιτροπή στις δηλώσεις της Stora (παράρτημα 39 της ανακοινώσεως των αιτιάσεων), στις οποίες αυτή στηρίχτηκε, δεν είναι ορθή.
- 50 Τα πρακτικά των συνεδριάσεων της PC δεν είναι παραπλανητικά, αντιθέτως προς ό,τι υποστηρίζεται στην αιτιολογική σκέψη 41 της αποφάσεως. Οι αντιπρόσωποι της προσφεύγουσας στις συνεδριάσεις της PC επιβεβαίωσαν ότι καμμία ανταλλαγή απόψεων γις τις τιμές δεν είχε λάβει χώρα παρουσία τους.
- 51 Επί πλέον, ούτε το σημείωμα που βρέθηκε στον εμπορικό πράκτορα της Mayr-Melnhof (παράρτημα 61 της ανακοινώσεως των αιτιάσεων) μπορεί να θεωρηθεί ως απόδειξη του ότι οι τιμές είχαν συζητηθεί εντός της PC. Συγκεκριμένα, η Επιτροπή ανέφερε, στην ανακοίνωση των αιτιάσεων, ότι δεν ήξερε καν αν το σημείωμα αφορούσε συνεδρίαση της PC.
- 52 Όγδοον, η προσφεύγουσα αμφισβητεί την ακρίβεια του ισχυρισμού που περιέχεται στην απόφαση (αιτιολογικές σκέψεις 38 και 41), αφενός μεν ότι η PWG υπέβαλλε εκθέσεις στο συμβούλιο προέδρων (PC) για την ακριβή κατάσταση της προσφοράς και της ζήτησεως, αφετέρου δε ότι οι διευθύνοντες σύμβουλοι που συμμετείχαν στις συνεδριάσεις του συμβουλίου προέδρων ενημερώνονταν για τις αποφάσεις της PWG και για τις οδηγίες που έπρεπε να δοθούν στα παραρτήματα πωλήσεων για την υλοποίηση των πρωτοβουλιών για τις τιμές. Τον ισχυρισμό αυτόν δεν αρκεί για ν' αποδείξει η παραπομπή στις δηλώσεις της Stora.
- 53 Τα τέσσερα παραδείγματα τα οποία επικαλείται με το υπόμνημα αντικρούσεως η Επιτροπή, για ν' αποδείξει τη σχέση μεταξύ των συνεδριάσεων της PC, της PWG και της τιμολογιακής συμπεριφοράς της προσφεύγουσας, ουδόλως αποδεικνύουν τον ισχυρισμό αυτόν. Πράγματι, δεν είναι δυνατόν να αποδειχθεί οποιαδήποτε σχέση μεταξύ των συνεδριάσεων της PC, στις οποίες μετείχε η προσφεύγουσα, και της τιμολογιακής της συμπεριφοράς.

- 54 Ένατον και τελευταίον, τα σχετικά με τις ανατιμήσεις έγγραφα δεν συνιστούν ένδειξη συμμετοχής της προσφεύγουσας σε παράβαση του άρθρου 85, παράγραφος 1, της Συνθήκης. Αντιθέτως, τα έγγραφα αυτά προδίδουν ότι δεν μετέσχε σε καμμία παράβαση. Συναφώς, μια συνολική σύγκριση των ανατιμήσεων της με εκείνες της Iggesunds Bruk και της Finnboard προδίδει σημαντικές διαφορές ως προς τις ημερομηνίες και το ύψος των ανατιμήσεων που πραγματοποιήθηκαν.
- 55 Η κάποια ομοιότητα μεταξύ των τιμών της Iggesunds Bruk και των τιμών της προσφεύγουσας στο πλαίσιο ορισμένων ανατιμήσεων μπορεί να εξηγηθεί από τη φυσιολογική λειτουργία του ανταγωνισμού. Συγκεκριμένα, λόγω του τρόπου λειτουργίας της αγοράς, η πιθανότητα να αυξηθούν οι επιχειρήσεις τις τιμές τους εμφανιζόταν περίπου ταυτόχρονα. Έτσι, για την προσφεύγουσα, οι ανατιμήσεις προέκυπταν είτε από τις πιέσεις του κόστους παραγωγής, είτε από τη διακύμανση των τιμών στην αγορά. Επί πλέον, όταν μάθαινε από την πελατεία της και/ή από τον εξειδικευμένο Τύπο ότι κάποιος άλλος παραγωγός είχε αναγγείλει ανατίμηση, προσπαθούσε να εκμεταλλευτεί την αναγγελία αυτή για ν' αυξήσει τις δικές της τιμές, αν εκτιμούσε ότι η αγορά ήταν δεκτική σε μια τέτοια ανατίμηση.
- 56 Σ' αυτό το πλαίσιο, η παράλληλη συμπεριφορά δεν μπορεί να θεωρηθεί ως απόδειξη εναρμονισμένης πρακτικής, παρά μόνον όταν η ύπαρξη εναρμονισμένης πρακτικής αποτελεί τη μόνη βάσιμη εξήγηση της συμπεριφοράς αυτής (απόφαση του Δικαστηρίου της 31ης Μαρτίου 1993, C-89/85, C-104/85, C-114/85, C-116/85, C-117/85 και C-125/85 έως C-129/85, Ahlström Osakeyhtiö κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 1993, σ. I-1307, σκέψη 71). Και αν ακόμη υποθεθεί — πράγμα που δεν ισχύει — ότι η Επιτροπή διέθετε άλλα αποδεικτικά στοιχεία, πέρα από τα έγγραφα σχετικά με τις τιμές, και πάλι θα έπρεπε να εξετάσει τις διάφορες ομοιότητες τιμών για να ελέγξει αν μπορούσε να τους δοθεί άλλη εξήγηση εκτός από την εναρμονισμένη πρακτική.
- 57 Τέλος, η προσφεύγουσα προβαίνει σε λεπτομερέστατη εξέταση καθεμιάς από τις φερόμενες πρωτοβουλίες ως προς τις τιμές, στις οποίες φέρεται ότι μετέσχε. Καταλήγει ότι και αυτή η εξέταση αποδεικνύει την έλλειψη κάθε συμμετοχής σε οιαδήποτε συμπαιγνία, διότι προδίδει, για καθεμιά από τις ανατιμήσεις, σημαντικές διαφορές ως προς τις ημερομηνίες και το ύψος των ανατιμήσεων.

— Επιχειρήματα της Επιτροπής

- 58 Η Επιτροπή τονίζει ότι κατέληξε στο συμπέρασμα ότι είχε διαπραχθεί ενιαία παράβαση, συνιστάμενη σε «ένα κοινό βιομηχανικό σχέδιο περιορισμού του ανταγωνισμού», με αυξήσεις των τιμών, σύμπραξη ως προς τα μερίδια αγοράς, εναρμονισμένα μέτρα ελέγχου της προσφοράς του προϊόντος στην αγορά και ανταλλαγή εμπορικών πληροφοριών για τη στήριξη των παραπάνω μέτρων (αιτιολογικές σκέψεις 116 επ. της απόφασεως). Περαιτέρω, όλοι οι αποδέκτες της απόφασεως μετείχαν στην παράβαση αυτή, την οποία συνιστούσε η πολιτική της «τιμής πριν από την ποσότητα» (αιτιολογικές σκέψεις 129 επ. της αποφάσεως), την οποία εφάρμοζαν όλοι οι παραγωγοί. Κατά συνέπεια, δεν έχει σημασία αν κάποιος συγκεκριμένος παραγωγός δεν μετέσχε σε κάποια συγκεκριμένη συνεδρίαση ή δεν έθεσε σε εφαρμογή καθένα από τα μέτρα της συμπράξεως.
- 59 Κακώς η προσφεύγουσα αποπειράται να κατακερματίσει τα προβαλλόμενα κατ' αυτής αποδεικτικά στοιχεία, υποστηρίζοντας ότι καθένα απ' αυτά δεν αρκεί για ν' αποδείξει τίποτε. Αντιθέτως, πρέπει να συνεκτιμηθούν όλες οι ενδείξεις περί συμμετοχής σε σύμπραξη και να κριθεί αν υπάρχουν επαρκή συγκλίνοντα στοιχεία προς στήριξη των ισχυρισμών της Επιτροπής (απόφαση του Δικαστηρίου της 14ης Ιουλίου 1972, 48/69, ICI κατά Επιτροπής, Συλλογή τόμος 1972-1973, σ. 99). Όλα τα επιχειρήματα της Επιτροπής πρέπει να ερμηνευθούν υπό το φως αυτών των γενικών θεωρήσεων, διότι ουδέποτε ισχυρίστηκε ότι καθένα από τα αποδεικτικά στοιχεία τα οποία επικαλέστηκε κατά της προσφεύγουσας αρκούσε για ν' αποδειχθεί το σύνολο των αιτιάσεων που διατύπωσε εις βάρος της.
- 60 Ως προς τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας για καθένα από τα αποδεικτικά στοιχεία, η Επιτροπή ισχυρίζεται, πρώτον, ότι το παράρτημα 102 της ανακοινώσεως των αιτιάσεων (βλ. σκέψη 36 ανωτέρω) επιβεβαιώνει τη συμμετοχή της προσφεύγουσας στην παράβαση.
- 61 Υπενθυμίζει ότι η πρόσκληση σε συνεδρίαση της 3ης Οκτωβρίου 1988 του NPI στον αερολιμένα της Arlanda (παράρτημα 101 της ανακοινώσεως των αιτιά-

σεων) απευθυνόταν ειδικότερα στον κ. Paronen (Enso-Gutzeit) και τον κ. Kordal (Rena) και ότι το παράρτημα 102 της ανακοινώσεως των αιτιάσεων αντιπροσωπεύει τις σημειώσεις τις οποίες έλαβε κατά τη συνεδρίαση αυτή ο Kordal. Άλλωστε, η προσφεύγουσα παραδέχεται ότι ο Paronen παρέστη σε συνεδρίαση στον αερολιμένα της Arlanda στις 3 Οκτωβρίου 1988, για να συζητήσει για τις δραστηριότητες «procarton». Οι δε εν λόγω σημειώσεις περιείχαν μνεία των δραστηριοτήτων «procarton».

- 62 Και αν ακόμη οι εν λόγω σημειώσεις δεν περιέχουν καμμία ευθεία αναφορά στο χαρτόνι SBS, παραμένει γεγονός ότι η κατασκευαζόμενη από την προσφεύγουσα ποιότητα Ensocoat ανταγωνιζόταν ευθέως ορισμένες ποιότητες χαρτονιού GC 1 προοριζόμενες για γραφικές εφαρμογές. Η προσφεύγουσα αύξησε τις τιμές της σε ορισμένες χώρες τον Απρίλιο του 1989 (πίνακας Δ του παραρτήματος της αποφάσεως) και δεν χρειάστηκε ν' αυξήσει τις τιμές της στο Ηνωμένο Βασίλειο, διότι είχε ήδη, από τις 23 Ιανουαρίου 1989, αυξήσει τις τιμές της στη χώρα αυτή κατά 50 UK£, ήτοι το ίδιο ακριβώς ποσό που μνημονεύεται στο παράρτημα 102 της ανακοινώσεως των αιτιάσεων. Η ανατίμηση αυτή καθυστέρησε πράγματι μέχρι τον Απρίλιο του 1989 για τους περισσότερους πελάτες.
- 63 Τέλος, η Iggesund Bruk αύξησε τις τιμές της κατά το ίδιο ποσό στο Ηνωμένο Βασίλειο, από τις 9 Ιανουαρίου 1989.
- 64 Όσον αφορά, δεύτερον, το παράρτημα 133 της ανακοινώσεως των αιτιάσεων (σκέψη 39 ανωτέρω), η δαιδαλώδης εξήγηση της Iggesund σχετικά με τη σημασία της λέξεως «πρόεδροι», που χρησιμοποιείται στο εν λόγω σημείωμα, δεν είναι εύλογη, διότι δεν βρίσκει καμμία επιβεβαίωση στις έγγραφες αποδείξεις τις οποίες διαθέτει η Επιτροπή, αλλά, στη πραγματικότητα, αντιφάσκει προς αυτές.
- 65 Τα αποδεικτικά στοιχεία επιβεβαιώνουν την κατηγορία ότι το παράρτημα 133 της ανακοινώσεως των αιτιάσεων αποδεικνύει ότι υπήρξε διαβούλευση σχετικά με την ανατίμηση του Απριλίου του 1990 στο Ηνωμένο Βασίλειο για τις ποιότητες γραφικών εφαρμογών. Συγκεκριμένα, οι διαφορές τις οποίες επισημαίνει η προσφεύγουσα όσον αφορά τις επιχειρήσεις που ανήγγελλαν την ανατίμηση και τις ημερομηνίες αυτών των αναγγελιών δεν αναιρούν την ύπαρξη συμπαι-

γνίας. Εντός της PWG συμφωνείται, για κάθε πρωτοβουλία ως προς τις τιμές, η σειρά αναγγελίας των ανατιμήσεων από τα μέλη της PWG, ενώ οι άλλες επιχειρήσεις μπορούσαν να επιλέξουν τη στιγμή της αναγγελίας της δικής τους ανατιμήσεως (αιτιολογικές σκέψεις 72 και 73 της αποφάσεως). Κατά συνέπεια, η φύση των ανατιμήσεων του Απριλίου του 1990 αποτελεί στερεή απόδειξη της υπάρξεως συμπαιγνίας.

66 Το γεγονός ότι ο συντάκτης του παραρτήματος 133 της ανακοινώσεως των αιτιάσεων παρίστατο τακτικά στις συνεδριάσεις της Paper Agents Association και ειδικότερα σ' εκείνες κατά τις οποίες προγραμματίστηκε η ανατίμηση του Απριλίου του 1990 και το γεγονός ότι η ημερομηνία του σημειώματος είναι κοντινή με εκείνη της αντίστοιχης συνεδριάσεως της JMC αποτελούν στοιχεία που επιβεβαιώνουν ότι το σημείωμα μπορεί να χρησιμοποιηθεί ως απόδειξη της συγκεντρώσεως. Σ' αυτή την αλληλουχία, δεν έχει σημασία αν η προσφεύγουσα δεν μετείχε στις συνεδριάσεις της JMC ή στις σχετικές συνεδριάσεις της Paper Agents Association. Συγκεκριμένα, παρ' όλον ότι δεν μετείχε σε όλες τις δραστηριότητες της συμπράξεως, η προσφεύγουσα κατείχε κάποιον ρόλο στην όλη διάταξη (αιτιολογική σκέψη 121 της αποφάσεως).

67 Οι εντυπωσιακές ομοιότητες μεταξύ των τιμών που μνημονεύονται στο παράρτημα 133 της ανακοινώσεως των αιτιάσεων και σ' εκείνες που μνημονεύονται σε άλλα αποδεικτικά έγγραφα (παραρτήματα 113 και 130 της ανακοινώσεως των αιτιάσεων) επιρρωννύουν έτι περαιτέρω τους ισχυρισμούς της Επιτροπής σχετικά με τη συμπαιγνία των ανατιμήσεων του Απριλίου του 1990 ως προς τις τιμές.

68 Τέλος, όλοι οι παραγωγοί που μνημονεύονται στο παράρτημα 133 της ανακοινώσεως των αιτιάσεων αύξησαν τις τιμές καταλόγου τους για το Ηνωμένο Βασίλειο κατά παραπλήσια ή και ίσα ποσά. Οι ανατιμήσεις στο Ηνωμένο Βασίλειο κυμαίνονταν μεταξύ 50 και 60 UK£ για τις διάφορες ποιότητες (έγγραφα F-5-6, F-12-7 έως F-12-9 και F-3-2 των παραρτημάτων για τις τιμές) και — πράγμα καθοριστικό — οι ποσοστιαίες ανατιμήσεις της προσφεύγουσας, της Finnboard και της Iggesunds Bruk για τις αντίστοιχες ποιότητες εμφάνιζαν στενή ομοιότητα. Συγκεκριμένα, η Finnboard αύξησε τις τιμές της για τις ποιότητες γραφικών εφαρμογών κατά 8,5 %, ήτοι την ίδια αύξηση με την προσφεύγουσα, η δε Iggesunds Bruk αύξησε τις τιμές της κατά 8 %. Άλλες χρονιές, οι ομοιότητες των ανατιμήσεων ήσαν ακόμη πιο εντυπωσιακές, διότι η προσφεύ-

γουσα και η Iggesund Bruk αύξησαν τις τιμές τους κατά 50 UK£ τον Οκτώβριο του 1988 και κατά 60 UK£ τον Οκτώβριο του 1989. Ως προς την τελευταία αυτή ανατίμηση, πρέπει επίσης να ληφθεί υπόψη το γεγονός ότι οι ανατιμήσεις της προσφεύγουσας αντιστοιχούν με εκείνες που εμφανίζονται στο παράρτημα 111 της ανακοινώσεως των αιτιάσεων (κατωτέρω σκέψεις 72 επ.).

- 69 Τρίτον, όσον αφορά το παράρτημα 44 της ανακοινώσεως των αιτιάσεων, η Επιτροπή τονίζει ότι το όνομα της προσφεύγουσας εμφανίζεται σε έναν κατάλογο πολλών παραγωγών με στοιχεία για τις τιμές, τις ανεκτέλεστες παραγγελίες και τους χρόνους διακοπής, στοιχεία που δεν μπορούν να θεωρηθούν ως γνωστά τοις πάσι. Υπ' αυτές τις συνθήκες, δεν έχει σημασία αν ήταν γνωστό ότι οι τιμές της προσφεύγουσας το 1986 ήσαν όμοιες με τις του 1985 και αν η αναφορά στις τιμές της προσφεύγουσας μπορεί να θεωρηθεί ως αφ' εαυτής αθώα.
- 70 Η προσφεύγουσα αύξησε, πράγματι, τις τιμές της τον Δεκέμβριο του 1986 ταυτόχρονα με τους άλλους παραγωγούς των ποιοτήτων γραφικών εφαρμογών του χαρτονιού GC και του χαρτονιού SBS. Συνεπώς, την προκύπτουσα από τις σημειώσεις του ημερολογίου απόδειξη διαβουλεύσεως επιβεβαιώνουν οι ανατιμήσεις τις οποίες εφάρμοσαν οι οικείοι παραγωγοί.
- 71 Το ύψος, άλλωστε, των ανεκτελέστων παραγγελιών, που μνημονεύεται στο παράρτημα 44 της ανακοινώσεως των αιτιάσεων, δεν μπορεί να θεωρηθεί ως πληροφορία γνωστή τοις πάσι.
- 72 Όσον αφορά, τέταρτον, τον τιμοκατάλογο που ελήφθη από τη Rena (παράρτημα 111 της ανακοινώσεως των αιτιάσεων), η Επιτροπή υπενθυμίζει ότι, κατά τη Rena, ο κατάλογος αυτός διαβιβάστηκε στον τότε γενικό της διευθυντή κατά τις συναντήσεις στη Στοκχόλμη με άλλους Σκανδιναβούς παραγωγούς κατά τον χρόνο συνεδριάσεως του NPI (αιτιολογική σκέψη 80 της αποφάσεως). Ο κατάλογος βρέθηκε μεταξύ εγγράφων σχετικών με το NPI, η δε Rena δεν ήταν σε θέση να ειπεί με ακρίβεια πού και από ποιον τον είχε λάβει, παρ' όλον ότι το αρμόδιο πρόσωπο δεν νόμιζε να τον είχε λάβει από το ίδιο το NPI.

- 73 Ο τιμοκατάλογος αυτός αποτελεί ισχυρή απόδειξη της συγκεντρώσεως, διότι οι ανατιμήσεις της προσφεύγουσας τον Οκτώβριο του 1989 σε όλες τις αγορές ήσαν, σε όλες τις περιπτώσεις, όμοιες με εκείνες που μνημονεύονται στον εν λόγω κατάλογο για το επιχρισμένο χαρτόνι SBS (βλ. πίνακα Ε του παραρτήματος της αποφάσεως). Οι ανατιμήσεις τις οποίες ανήγγειλαν οι λοιποί παραγωγοί επίσης αντιστοιχούσαν με εκείνες του καταλόγου. Υπ' αυτές τις συνθήκες, οι διαφορές μεταξύ των ημερομηνιών των αναγγελιών ανατιμήσεων, τις οποίες επικαλείται η προσφεύγουσα, στερούνται σημασίας.
- 74 Πέμπτον, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι δήλωση της Stora (παράρτημα 38 της ανακοινώσεως των αιτιάσεων) ότι η προσφεύγουσα ενημερωνόταν για τα αποτελέσματα των συνεδριάσεων της PWG από τη Finnboard συνιστά πρόσθετη απόδειξη της συμμετοχής της στη σύμπραξη. Συγκεκριμένα, ο αντιπρόσωπος της Finnboard προήδρευε του NPI, του οποίου η προσφεύγουσα ήταν μέλος, και εκπροσωπούσε το NPI στην PWG και την JMC. Προήδρευε μάλιστα της PWG από τον Μάιο του 1988. Επί πλέον, τον τρόπο με τον οποίο οι πληροφορίες διαβιβάζονταν και συζητούνταν, κατά τη Stora, στο πλαίσιο του NPI επωρωννύουν άλλα αποδεικτικά στοιχεία, όπως το παράρτημα 102 της ανακοινώσεως των αιτιάσεων (βλ. ανωτέρω σκέψεις 60 επ.), η παράδοση τιμοκαταλόγων στη Repa κατά τις συνεδριάσεις του NPI και η αναγνώριση από τη Fiskeby ότι αυτή η πρακτική ίσχυε όντως (αιτιολογική σκέψη 46 της αποφάσεως).
- 75 Η Επιτροπή τονίζει ότι δεν συναρτά την προσφεύγουσα με τη σύμπραξη απλώς και μόνον διότι αυτή ανήκει σε ορισμένη επαγγελματική ένωση.
- 76 Έκτον, ως προς το ότι η προσφεύγουσα ήταν μέλος του NPI, η Επιτροπή επισημαίνει ότι, ναι μεν εκ του ότι μια επιχείρηση ανήκει σε επαγγελματική ένωση δεν μπορεί να συναχθεί ότι η επιχείρηση αυτή έχει γνώση όλων των στοιχείων που βρίσκονται στην κατοχή της ενώσεως, υφίστανται όμως εν προκειμένω πολυάριθμες αποδείξεις ότι η προσφεύγουσα, μέλος του διοικητικού συμβουλίου και του Marketing Committee του NPI, ελάμβανε καίριες πληροφορίες και ενεργούσε βάσει αυτών.

- 77 Έβδομον, η Επιτροπή εμμένει στον περιεχόμενο στην απόφαση — και στηριζόμενο στις δηλώσεις της Stora — ισχυρισμό ότι οι συνεδριάσεις της PC εστρέφοντο κατά του ανταγωνισμού. Δεν έχει σημασία ότι τα πρακτικά των συνεδριάσεων της PC είχαν ανώδυνο περιεχόμενο, εφόσον τα μέλη μιας συμπράξεως προφανώς προσπαθούν ν' αποκρύψουν την ύπαρξή τους. Εν προκειμένω, όμως, την αληθή φύση των συζητήσεων εντός της PC αποδεικνύουν οι δηλώσεις της Stora. Τις δηλώσεις αυτές επιρρωννύει αφενός μεν η δήλωση του Roos (τέως μέλους της διευθύνσεως της Feldmühle, του ομίλου Stora), την οποία έδωσε στην Επιτροπή η Weig, αφετέρου δε το σημείωμα που βρέθηκε στον εμπορικό πράκτορα της Mayr-Melnhof (παράρτημα 61 της ανακοινώσεως των αιτιάσεων).
- 78 Όγδοον, η Επιτροπή αποκρούει τον ισχυρισμό της προσφεύγουσας ότι δεν αποδείχθηκε ότι τα αποτελέσματα των συνεδριάσεων της PWG ανακοινώνονταν στις άλλες επιχειρήσεις κατά τις συνεδριάσεις της PC. Κατά τη Stora, συγκεκριμένα, η PC συζητούσε για την κατάσταση των τιμών καθώς και για το πλεονάζον παραγωγικό δυναμικό. Από το 1986 και μετά, η PWG εξηγούσε στην PC την ακριβή κατάσταση της προσφοράς και της ζήτησεως στην αγορά και τα μέτρα που έπρεπε να ληφθούν για να τεθεί υπό έλεγχο. Όσοι μετείχαν στις συνεδριάσεις της PC, επομένως, ενημερώνοντο για τις λαμβανόμενες από την PWG αποφάσεις, ιδίως σχετικά με τις τιμές, και για τις οδηγίες που έπρεπε να δώσουν στους εμπορικούς τους πράκτορες προς υλοποίηση των αποφάσεων αυτών. Υπό το φως των δηλώσεων της Stora, επομένως, η Enso-Gutzeit δεν μπορεί να ισχυρίζεται ότι ουδέποτε μετέσχε σε συζητήσεις για τις τιμές εντός της PC.
- 79 Τις εξηγήσεις της Stora επιβεβαιώνει η δήλωση του Roos (βλ. σκέψη 77 ανωτέρω). Εξ αυτής προκύπτει ότι, όταν τη συνεδρίαση της PWG ακολουθούσε συνεδρίαση της PC, εξετίθετο στην τελευταία το περιεχόμενο των συζητήσεων της πρώτης.
- 80 Η Επιτροπή παρέχει παραδείγματα των σχέσεων μεταξύ ορισμένων συνεδριάσεων της PC, της PWG και της τιμολογιακής συμπεριφοράς της προσφεύγουσας. Τη διαπίστωση ότι η προσφεύγουσα ενημερωνόταν για τις αποφάσεις τις οποίες ελάμβανε η PWG για τις τιμές επιρρωννύουν οι ανατιμήσεις τις οποίες ανήγγελλε και εφάρμοζε μετά τις συνεδριάσεις της PC.

- 81 Ένατον και τελευταίον, η Επιτροπή υπενθυμίζει ότι η ακριβής ημερομηνία κατά την οποία εφαρμοζόταν μια προτεινόμενη ανατίμηση μπορούσε να ποικίλλει αναλόγως του πελάτη, του προϊόντος ή της οικείας εθνικής αγοράς (αιτιολογική σκέψη 72 της αποφάσεως). Η ημερομηνία αυτή μπορούσε μάλιστα να ποικίλλει από μια επιχείρηση στην άλλη, διότι μια από τις επιχειρήσεις ελάμβανε την πρωτοβουλία της ανατιμήσεως και οι λοιπές ακολουθούσαν (αιτιολογική σκέψη 73 της αποφάσεως). Είναι, επομένως, αναπόφευκτο η ανάλυση των ανατιμήσεων να προδίδει διαφορές μεταξύ επιχειρήσεων.
- 82 Η προαναφερθείσα απόφαση Ahlström Osakeyhtiö κ.λπ. κατά Επιτροπής, την οποία επικαλείται η προσφεύγουσα, δεν ασκεί επιρροή εν προκειμένω. Η απόφαση αυτή αφορούσε μόνο το αν η παράλληλη τιμολογιακή συμπεριφορά μπορούσε να συνιστά, αφ' εαυτής, απόδειξη εναρμονισμένης πρακτικής. Εδώ, αντιθέτως, η πρακτική του καθορισμού των τιμών των μελών της PG Paperboard πρέπει να εκτιμηθεί υπό το πρίσμα του συνόλου των αποδείξεων, άπαξ δε υπάρχουν πολυάριθμες αποδείξεις περί συμπαιγνίας, οι ομοιότητες των τιμών επιρρωννύουν αυτές τις αποδείξεις και δεν εξηγούνται απλώς και μόνον από την παράλληλη συμπεριφορά.
- 83 Η λεπτομερής σύγκριση από την προσφεύγουσα των δικών της ανατιμήσεων με εκείνες της Iggesund Bruk και της Finnboard αποκαλύπτουν ήσσονος μόνον σημασίας διαφορές μεταξύ των ημερομηνιών αναγγελίας.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 84 Κατά το άρθρο 1 της αποφάσεως, οι κατονομαζόμενες στη διάταξη αυτή επιχειρήσεις παρέβησαν το άρθρο 85, παράγραφος 1, της Συνθήκης συμμετέχοντας, κατά την περίοδο αναφοράς, σε συμφωνία και εναρμονισμένη πρακτική, με τις οποίες οι προμηθευτές χαρτονιού στην Κοινότητα, μεταξύ άλλων, «συμφώνησαν τακτικές αυξήσεις των τιμών για κάθε ποιότητα του προϊόντος σε κάθε εθνικό νόμισμα», «προσχεδίασαν και εφήρμοσαν ταυτόχρονες και ενιαίες αυξήσεις των τιμών σε ολόκληρη την Κοινότητα», «συμφώνησαν άτυπα να διατηρηθούν σταθερά τα μερίδια των σημαντικότερων παραγωγών στην αγορά με κατά καιρούς τροποποιήσεις» και «έλαβαν, όλο και συχνότερα από τις αρχές

του 1991, εναρμονισμένα μέτρα ελέγχου της προσφοράς του προϊόντος στην κοινοτική αγορά, για να εξασφαλίσουν την εφαρμογή των εν λόγω εναρμονισμένων αυξήσεων των τιμών».

85 Η Επιτροπή εκθέτει στην απόφαση τα στοιχεία τα οποία έλαβε ως βάση για να κρίνει αποδειχθείσα τη συμμετοχή της προσφεύγουσας στις καταγγελλόμενες στο διατακτικό της συμπαιγνίες.

86 Η αιτιολογική σκέψη 121 λέει τα εξής:

«[Η προσφεύγουσα] συμμετείχε μόνο στις συνεδριάσεις του συμβουλίου προέδρων και ήταν ο μόνος παραγωγός που δεν παρακολούθησε καμία συνεδρίαση της JMC. Ωστόσο, για να αποδείξει τη συνέργειά της στην παράβαση, η Επιτροπή δεν βασίζεται μόνο στην εκπροσώπηση στο συμβούλιο προέδρων. Περαιτέρω αποδείξεις για την ανάμειξή της παρέχονται (μεταξύ άλλων) από τη συμμετοχή της τόσο στο διοικητικό συμβούλιο όσο και στην επιτροπή μάρκετινγκ της NPI, ενός οργανισμού του οποίου ο ρόλος στην αθέμιτη συνεργασία έχει αποδειχθεί σαφώς — από τη συμμετοχή της στη συνεδρίαση της Αρλάντα που επεσήμανε η Repa (αιτιολογική σκέψη 58) — από τις διάφορες αναφορές στις σημειώσεις της Iggesund σχετικά με την αύξηση των τιμών τον Απρίλιο του 1990 (αιτιολογική σκέψη 87) — από τα δικά της εμπορικά έγγραφα (όσα υπάρχουν) που δείχνουν όχι μόνο την πάγια επιβολή αυξήσεων τιμών αντίστοιχων με τις αυξήσεις του άλλου μεγάλου παραγωγού ποιότητας SBS, Iggesunds Bruk, αλλά και μια σχεδόν πλήρη αντιστοιχία με τις τιμές τιμοκαταλόγου της NPI που κοινοποίησε η Repa (αιτιολογική σκέψη 80) για τον Οκτώβριο του 1989 (βλέπε αιτιολογική σκέψη 80). Η σώρευση των διαφορετικών αυτών τόσο άμεσων όσο και έμμεσων αποδείξεων δεν επιτρέπει την ύπαρξη βάσιμης αμφιβολίας για τη συμμετοχή της Enso-Gutzeit σε ένα σύστημα αθέμιτης συνεργασίας.»

87 Για να εκτιμηθεί αν η Επιτροπή απέδειξε τη συμμετοχή της προσφεύγουσας σε παράβαση του άρθρου 85, παράγραφος 1, της Συνθήκης από τα μέσα του 1986 μέχρι τον Απρίλιο του 1991, πρέπει να εξετασθεί, πρώτον, το αντικείμενο των συνεδριάσεων της PC, οργάνου στο οποίο η προσφεύγουσα μετείχε κατά την υπό κρίση περίοδο, δεύτερον, οι αποδείξεις τις οποίες επικαλείται η Επιτροπή αναφερόμενη ευθέως στην προσφεύγουσα, τρίτον, το αν η προσφεύγουσα

ελάμβανε μέρος στην καταγγελλομένη σύμπραξη υπό την ιδιότητά της ως μέλους του NPI και, τέλος, τέταρτον, η πραγματική τιμολογιακή συμπεριφορά της προσφεύγουσας.

— Επί του αντικειμένου των συνεδριάσεων της PC

⁸⁸ Δεν αμφισβητείται ότι η προσφεύγουσα μετείχε τακτικά στις συνεδριάσεις του οργάνου αυτού (βλ. τον συνημμένο στην απόφαση πίνακα 3). Ωστόσο, η Επιτροπή δεν επικαλείται κανένα αποδεικτικό στοιχείο σχετικά με το αντικείμενο των συνεδριάσεων στις οποίες η συμμετοχή της προσφεύγουσας είναι αποδεδειγμένη. Επομένως, όταν αναφέρεται στη συμμετοχή αυτή ως αποδεικτικό στοιχείο της συμμετοχής της επιχειρήσεως σε παράβαση του άρθρου 85, παράγραφος 1, της Συνθήκης, στηρίζεται κατ' ανάγκην στην — περιεχόμενη στην απόφαση — γενική περιγραφή του αντικειμένου των συναντήσεων αυτού του οργάνου, καθώς και στα αποδεικτικά στοιχεία που μνημονεύονται στην απόφαση προς στήριξη αυτής της περιγραφής.

⁸⁹ Συναφώς, οι σκοποί και οι δραστηριότητες της PC, που ειδικώς παρατίθενται στις αιτιολογικές σκέψεις 41 έως 43 της αποφάσεως, περιγράφονται βάσει των δηλώσεων της Stora (παράρτημα 39 της ανακοινώσεως των αιτιάσεων). Η Επιτροπή υποστηρίζει ότι, καθ' ομολογία της Stora, «το συμβούλιο προέδρων συζητούσε όντως τον κατόπιν αθέμιτης συνεργασίας καθορισμό των τιμών» (αιτιολογική σκέψη 41, τρίτο εδάφιο· βλ. επίσης αιτιολογική σκέψη 75, δεύτερο εδάφιο). Την ομολογία αυτή επιρρωννύει σημείωμα που βρέθηκε στον εμπορικό πράκτορα της Mayr-Melnhof στο Ηνωμένο Βασίλειο (παράρτημα 61 της ανακοινώσεως των αιτιάσεων). Επί πλέον, οι διευθύνοντες σύμβουλοι που συμμετείχαν στις συνεδριάσεις του συμβουλίου προέδρων (PC) ενημερώνονταν για τις αποφάσεις της PWG και τις οδηγίες που έπρεπε να διαβιβάσουν στα παραρτήματα πωλήσεών τους για την υλοποίηση των συμπεφωνημένων πρωτοβουλιών για τις τιμές (αιτιολογική σκέψη 41, πρώτο εδάφιο). Διευκρινίζεται επίσης ότι η PWG εξέθετε στο συμβούλιο προέδρων την εκτίμησή της για «την ακριβή κατάσταση της προσφοράς και της ζήτησης στην αγορά και τα μέτρα που έπρεπε να ληφθούν για να επιβληθεί τάξη σε αυτή» (αιτιολογική σκέψη 38, πρώτο εδάφιο, της αποφάσεως).

⁹⁰ Τέλος, από την αιτιολογική σκέψη 53, πρώτο εδάφιο, της αποφάσεως προκύπτει ότι εμπιστευτικός φάκελος, με ημερομηνία 28 Δεκεμβρίου 1988, τον οποίον απέστειλε ο διευθυντής μάρκετινγκ, που ήταν αρμόδιος για τις πωλήσεις του

ομίλου Mayr-Melnhof στη Γερμανία (ονόματι Katzner), στον διευθύνοντα σύμβουλο της Mayr-Melnhof στην Αυστρία (ονόματι Gröller) (παράρτημα 73 της ανακοινώσεως των αιτιάσεων) επιβεβαιώνει ότι, «κατά τα τέλη του 1987, επετεύχθη συμφωνία στις δύο ομάδες προέδρων [“President Conference” και PWG] για τα συναφή θέματα του ελέγχου του όγκου των πωλήσεων και της πειθαρχίας όσον αφορά τις τιμές».

- 91 Η Επιτροπή στηρίζει, πρώτον, τον ισχυρισμό της ότι οι συνεδριάσεις της PC ήσαν αντίθετες στον ανταγωνισμό στις δηλώσεις της Stora. Την ακρίβεια όμως του ισχυρισμού αυτού αμφισβητούν διάφορες επιχειρήσεις απ’ όσες μετείχαν στις συνεδριάσεις της PC, μεταξύ των οποίων και η προσφεύγουσα. Κατά συνέπεια, οι δηλώσεις της Stora σχετικά με τον ρόλο της PC δεν μπορούν, αν δεν στηρίζονται και σε άλλα αποδεικτικά στοιχεία, να θεωρηθούν ως συνιστώσες επαρκή απόδειξη του αντικειμένου των συνεδριάσεων του εν λόγω οργάνου.
- 92 Το παράρτημα 61 της ανακοινώσεως των αιτιάσεων (σκέψη 68 ανωτέρω) είναι ένα έγγραφο που αναφέρεται σε συνάντηση που έγινε στη Βιέννη στις 12 και 13 Δεκεμβρίου 1986. Περιέχει την ακόλουθη πληροφορία:

«Καθορισμός των τιμών στο Ηνωμένο Βασίλειο

Σε πρόσφατη συνεδρίαση της Fides συμμετείχε εκπρόσωπος της Weig που ανέφερε ότι, κατά τη γνώμη της τελευταίας, το 9 % ήταν πολύ υψηλό για το Ηνωμένο Βασίλειο και κατέληγε στο 7 %. Μεγάλη απογοήτευση επειδή αυτό εσήμαινε ότι ο καθένας μπορούσε να διαπραγματευθεί τις τιμές. Η πολιτική τιμών στο Ηνωμένο Βασίλειο θα ανατεθεί στην RHU με τη στήριξη της [Mayr-Melnhof], έστω και αν αυτό επιφέρει προσωρινή μείωση της ποσότητας, ενώ προσπαθούμε να διατηρήσουμε τον στόχο του 9 % (πράγμα που θα φανεί). [Οι Mayr-Melnhof/FS] επιδιώκουν μια πολιτική αναπτύξεως στο Ηνωμένο Βασίλειο, η μείωση όμως των κερδών είναι σοβαρή και θα χρειαστεί να αγωνιστούμε για ν’ ανακτήσουμε τον έλεγχο των τιμών. [Η Mayr-Melnhof] δεν αμφισβητεί ότι κανένα πρόβλημα δεν λύνεται από το γεγονός ότι η αύξηση των πωλήσεών της στη Γερμανία κατά 6 000 είναι γνωστή!»

- 93 Η συνάντηση της Fides που μνημονεύεται στην αρχή του παρατιθεμένου χωρίου είναι πιθανότατα, κατά τη Mayr-Melnhof (απάντηση σε αίτηση παροχής πληροφοριών, παράρτημα 62 της ανακοινώσεως των αιτιάσεων), η συνάντηση της PC της 10ης Νοεμβρίου 1986. Ο συνημμένος στην απόφαση πίνακας 3, όμως, εμφανίζει ότι η προσφεύγουσα δεν ήταν παρούσα κατά τη συνεδρίαση εκείνη.
- 94 Διαπιστώνεται ότι το αναλυθέν έγγραφο πιστοποιεί ότι η Weig αντέδρασε παρέχοντας ενδείξεις για τη μέλλουσα τιμολογιακή πολιτική της στο Ηνωμένο Βασίλειο, σε σχέση με κάποιο αρχικό επίπεδο ανατιμήσεως.
- 95 Δεν μπορεί όμως να θεωρηθεί ότι το έγγραφο αυτό αποδεικνύει ότι η Weig αντέδρασε σε σχέση με ορισμένο επίπεδο ανατιμήσεως συμφωνηθέν μεταξύ των επιχειρήσεων που συνηγνώντο στο πλαίσιο της PG Paperboard σε κάποιο χρονικό σημείο προγενέστερο της 10ης Νοεμβρίου 1986.
- 96 Συγκεκριμένα, η Επιτροπή δεν προβάλλει κανένα αποδεικτικό στοιχείο σχετικώς. Επί πλέον, η μνεία της Weig σχετικά με κάποια ανατίμηση «9 %» μπορεί να εξηγηθεί από την αναγγελία ανατιμήσεως στο Ηνωμένο Βασίλειο της Thames Board Ltd στις 5 Νοεμβρίου 1986 (παράρτημα A-12-1). Η αναγγελία αυτή δημοσιοποιήθηκε σύντομα, όπως αυτό προκύπτει από ένα απόκομμα του Τύπου (παράρτημα A-12-3). Τέλος, η Επιτροπή δεν προσκόμισε κανένα άλλο έγγραφο που να αποδεικνύει ευθέως ότι κατά τις συναντήσεις της PC γίνονταν συζητήσεις για τις ανατιμήσεις. Υπ' αυτές τις συνθήκες, δεν αποκλείεται οι λόγοι της Weig, όπως παρατίθενται στο παράρτημα 61 της ανακοινώσεως των αιτιάσεων, να ελέχθησαν στο περιθώριο της συναντήσεως της PC της 10ης Νοεμβρίου 1986, όπως επανειλημμένα υποστήριξε επ' ακροατηρίου η Weig.
- 97 Όσον αφορά το παράρτημα 73 της ανακοινώσεως των αιτιάσεων (σκέψη 90 ανωτέρω), το οποίο επικαλείται με την απόφασή της η Επιτροπή, το Πρωτοδικείο επισημαίνει ότι ο συντάκτης του εγγράφου μνημονεύει, προεισαγωγικώς, τη στενότερη συνεργασία σε ευρωπαϊκή κλίμακα στο πλαίσιο του «κύκλου των προέδρων» («Präsidentenkreis»), έκφραση την οποία η Mayr-Melnhof ερμηνεύει

ως καταλαμβάνουσα ταυτόχρονα την PWG και την PC στο γενικότερό τους πλαίσιο, χωρίς δηλαδή να αναφέρεται σε κάποιο γεγονός ή κάποια συγκεκριμένη συνάντηση (παράρτημα 75 της ανακοινώσεως των αιτιάσεων, σημείο 2. α).

- 98 Και ναι μεν στο πλαίσιο της παρούσας υποθέσεως δεν αμφισβητείται ότι το παράρτημα 73 της ανακοινώσεως των αιτιάσεων συνιστά απόδειξη που ενισχύει τις δηλώσεις της Stora περί υπάρξεως συμπαιγνίας αφενός μεν ως προς τα μερίδια αγοράς μεταξύ των επιχειρήσεων που είχαν πρόσβαση στον «κύκλο των προέδρων», αφετέρου δε ως προς τα διαστήματα διακοπής της λειτουργίας των ιδίων επιχειρήσεων, η Επιτροπή όμως δεν προσκομίζει κανένα άλλο αποδεικτικό στοιχείο που να επιβεβαιώνει τον ισχυρισμό ότι η PC είχε, μεταξύ άλλων, ως σκοπό να συζητεί για τη συμπαιγνία ως προς τα μερίδια αγοράς και τη ρύθμιση του όγκου της παραγωγής. Κατά συνέπεια, ο — χρησιμοποιούμενος στο παράρτημα 73 της ανακοινώσεως των αιτιάσεων — όρος «κύκλος των προέδρων» («Präsidentenkreis») δεν μπορεί, παρά τις παρασχεθείσες από τη Mayr-Melnhof εξηγήσεις, να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι παραπέμπει σε άλλα όργανα πλην της PWG.
- 99 Τέλος, τον ισχυρισμό της Stora ότι η PC είχε ιδίως ως έργον να ενημερώνει τους διευθύνοντες συμβούλους για τις λαμβανόμενες από την PWG αποφάσεις και τις οδηγίες που έπρεπε να διαβιβάσουν στα παραρτήματα πωλήσεών τους για την υλοποίηση των πρωτοβουλιών για τις τιμές (παράρτημα 39 της ανακοινώσεως των αιτιάσεων, παράγραφος 8) δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι ενισχύει η δήλωση της 22ας Μαρτίου 1993 του τέως μέλους της διευθύνσεως της Feldmühle, Roos.
- 100 Με τη δήλωσή του που ανακοινώθηκε στην προσφεύγουσα κατά τη διοικητική διαδικασία, στην οποία αναφέρεται η Επιτροπή (βλ. σκέψη 77 ανωτέρω), ο Roos λέει, μεταξύ άλλων, τα εξής: «Το περιεχόμενο των διεξαγομένων εντός της PWG συζητήσεων διαβιβαζόταν στις μη εκπροσωπούμενες στον όμιλο αυτόν επιχειρήσεις κατά τη σύσκεψη των προέδρων που ακολουθούσε αμέσως μετά ή, αν δεν γινόταν αμέσως σύσκεψη των προέδρων, κατά την JMC». Το έγγραφο αυτό, που δεν μνημονεύεται ρητώς στην απόφαση προς στήριξη των αιτιάσεων της Επιτροπής σχετικά με το αντικείμενο των συναντήσεων της PC, δεν μπορεί, ούτως ή άλλως, να θεωρηθεί ως στοιχειοθετούν περαιτέρω απόδειξη προστιθέμενη στις δηλώσεις της Stora. Πράγματι, δεδομένου ότι οι δηλώσεις αυτές συ-

νοψίζονται τις απαντήσεις τις οποίες έδινε καθεμιά από τις τρεις επιχειρήσεις τις οποίες κατείχε η Stora κατά τη διάρκεια της παραβάσεως, μεταξύ των οποίων και η Feldmühle, το πρώην μέλος της διευθύνσεως της τελευταίας αυτής επιχειρήσεως συνιστά κατ' ανάγκη μια από τις πηγές των δηλώσεων της ίδιας της Stora.

101 Εν όψει των προεκτεθέντων, δεν αποδεικνύεται συμμετοχή της προσφεύγουσας σε παράβαση του άρθρου 85, παράγραφος 1, της Συνθήκης, ως εκ της συμμετοχής της στις συνεδριάσεις της PC.

— Επί των αμέσων αποδείξεων

102 Για ν' αποδείξει τη συμμετοχή της προσφεύγουσας σε παράβαση του άρθρου 85, παράγραφος 1, της Συνθήκης, η Επιτροπή επικαλείται, στην απόφαση, δύο έγγραφα όπου η προσφεύγουσα μνημονεύεται ρητά. Τα έγγραφα αυτά, ήτοι τα παραρτήματα 44 και 133 της ανακοινώσεως των αιτιάσεων, συνιστούν, κατ' αυτήν, άμεση απόδειξη της συμμετοχής της προσφεύγουσας σε συμπαιγνία στρεφόμενη κατά του ανταγωνισμού. Θα εξετασθούν χωριστά.

103 Όσον αφορά, κατ' αρχάς, το παράρτημα 44 της ανακοινώσεως των αιτιάσεων, χειρόγραφο σημείωμα που καλύπτει τις σελίδες 15 έως 17 Ιανουαρίου 1987 του ημερολογίου ενός υπαλλήλου της Feldmühle (του ομίλου Stora), η Επιτροπή θεωρεί ότι συνιστά «περαιτέρω αποδείξεις για τις συνεννοήσεις» σχετικά με τις ανατιμήσεις στο Ηνωμένο Βασίλειο του Ιανουαρίου 1987 (αιτιολογική σκέψη 75, τρίτο εδάφιο, της αποφάσεως).

104 Το σημείωμα όμως αυτό δεν έχει την αποδεικτική αξία που του αποδίδει η καθής. Αποτελείται από χειρόγραφα σχόλια που μνημονεύουν διαφόρους παραγωγούς χαρτονιού, καθώς και στοιχεία, κατά κανόνα ιστορικά, για τις τιμές και τους χρόνους διακοπών. Δεν είναι όμως δυνατόν να προσδιοριστεί η προέλευσή του με βάση τα στοιχεία τα οποία περιέχει, ούτε αν συντάχθηκε

κατά τη διάρκεια συνεδριάσεως ή τηλεφωνικής συνδιαλέξεως ή αν πρόκειται για σχόλια τα οποία προετοίμασε ο συντάκτης του για να του χρησιμεύσουν ως βοήθημα.

- 105 Και αν ακόμη υποθεθεί ότι αφορά μία συνεδρίαση, αυτή δεν κατονομάζεται, οπότε δεν αποκλείεται να επρόκειτο για εσωτερική σύσκεψη της επιχειρήσεως Feldmühle. Επί πλέον, δεδομένου ότι το σημείωμα χρονολογείται, κατά πάσα πιθανότητα, από τα μέσα Ιανουαρίου 1987, δεν αποδεικνύει ότι η εφαρμογή της ανατιμήσεως, «συμπεριλαμβανομένης και της TBM», ήταν αποτέλεσμα διαβουλεύσεως, δεδομένου ότι η μνεία αυτή ενδέχεται να αποτελεί απλή διαπίστωση. Πράγματι, από τον πίνακα A του παραρτήματος της αποφάσεως προκύπτει ότι η Thames Board Mills Ltd («TBM») είχε αναγγείλει αύξηση των τιμών της στο Ηνωμένο Βασίλειο στις 5 Νοεμβρίου 1986 (βλ. επίσης παράρτημα A-12-1).
- 106 Ορισμένες μάλιστα αναφορές του σημειώματος μπορούν μάλιστα να εκληφθούν ως αντιφάσκουσες προς τον ισχυρισμό της Επιτροπής ότι το εν λόγω σημείωμα επιβεβαιώνει την ύπαρξη συμπαιγνίας σχετικά με την απόφαση ανατιμήσεως στο Ηνωμένο Βασίλειο. Ειδικότερα, οι παρατηρήσεις ότι ο διευθυντής της Feldmühle εδήλωνε ότι «είχε αμφιβολίες» για την Korparfors (του ομίλου Stora) και είχε κατηγορήσει τη Mayr-Melnhof για «ανευθυνότητα» («ohne Verantwortung») δεν μπορούν να θεωρούν ως ενισχύουσες την άποψη της Επιτροπής. Το ίδιο ισχύει και ως προς τη μνεία: «Finnboard: Preisautonomie auch f. Tako» («Finnboard: αυτονομία τιμών και για την Tako»).
- 107 Περαιτέρω, όσον αφορά την προσφεύγουσα, αναφέρεται:

«Επσο παραγωγή κάτω από τον στόχο το 1986
86 ίδια μέση τιμή με το 85 [...]
περίπου δύο εβδομάδες λειτουργίας.»

- 108 Το γεγονός ότι οι πληροφορίες αυτές για την προσφεύγουσα περιέχονται σε έγγραφο συνταχθέν, πιθανότατα στα μέσα Ιανουαρίου 1987, από ανταγωνίστρια επιχείρηση δεν αποδεικνύει συμμετοχή της προσφεύγουσας σε διαβούλευση μεταξύ επιχειρήσεων. Συγκεκριμένα, οι πληροφορίες αυτές ελήφθησαν από πελάτες της Feldmühle.
- 109 Το μόνο στοιχείο για την προσφεύγουσα που δεν φαίνεται να εμφανίζει ιστορικό χαρακτήρα, ήτοι η κατάσταση των ανεκτελέστων παραγγελιών της, δεν είναι αρκετά ακριβές, ώστε να πρέπει κατ' ανάγκη να θεωρηθεί ως προερχόμενο από την προσφεύγουσα. Σ' αυτή την αλληλουχία, έχει σημασία να επισημανθεί ότι η Επιτροπή αμφισβήτησε, χωρίς πάντως να αιτιολογήσει την αμφισβήτησή της, τον — εκ πρώτης όψεως εύλογο — ισχυρισμό της προσφεύγουσας ότι οι πελάτες των κατασκευαστών χαρτονιού διέθεταν, συνήθως, στοιχεία για την κατάσταση των ανεκτελέστων παραγγελιών των προμηθευτών τους.
- 110 Τέλος, η προσφεύγουσα, στηριζόμενη σε ένα έγγραφο όπου περιγράφεται η εξέλιξη των τιμών τις οποίες εφάρμοζε σε έναν από τους Βρετανούς πελάτες της, ισχυρίζεται ότι αύξησε τις τιμές του χαρτονιού SBS στο Ηνωμένο Βασίλειο τον Δεκέμβριο του 1986 κατά ποσό 10 UK£/τόννο. Η αύξηση αυτή αποδεικνύεται, επομένως, κατά πολύ κατώτερη εκείνης που φέρεται ότι είχε συμφωνηθεί μεταξύ των επιχειρήσεων που συνηντώντο στο πλαίσιο της PG Paperboard (βλ. αιτιολογική σκέψη 74, τελευταίο εδάφιο, της αποφάσεως). Εφόσον η Επιτροπή δεν προσκόμισε κανένα αποδεικτικό στοιχείο προς απόκρουση αυτού του ισχυρισμού, το Πρωτοδικείο θεωρεί όλως ασήριχτο έναντι της προσφεύγουσας τον ισχυρισμό της Επιτροπής ότι το παράρτημα 44 της ανακοινώσεως των αιτιάσεων συνιστά περαιτέρω απόδειξη των συνεννοήσεων σχετικά με τις ανατιμήσεις στο Ηνωμένο Βασίλειο του Ιανουαρίου 1987.
- 111 Εν όψει των προεκτεθέντων, το παράρτημα 44 της ανακοινώσεως των αιτιάσεων δεν αποδεικνύει συμμετοχή της προσφεύγουσας σε παράβαση του άρθρου 85, παράγραφος 1, της Συνθήκης.

- 112 Όσον αφορά, εν συνεχεία, το παράρτημα 133 της ανακοίνωσης των αιτιάσεων, σημείωμα που βρέθηκε στην Iggesund Board Sales Ltd, η Επιτροπή εξηγεί (αιτιολογική σκέψη 97, πρώτο και πέμπτο εδάφιο, της αποφάσεως):

«Ένα άλλο σημείωμα που βρέθηκε στην Iggesund Board Sales κατά τη διάρκεια των ελέγχων περιέχει σαφείς ενδείξεις περί αθέμιτης συνεργασίας μεταξύ των παραγωγών για την τιμολόγηση του επιχρισμένου χαρτονιού γραφικών εφαρμογών (που περιλαμβάνει τόσο το SBS όσο και το GC υψηλής ποιότητας) στα πλαίσια της αύξησης των τιμών στο Ηνωμένο Βασίλειο από τις 2 Απριλίου 1990. Εκτός από ορισμένες σημειώσεις σχετικά με το ύψος της αύξησης των τιμών, δύο αναφορές στους “προέδρους” και μια αναφορά στην “Enso/Finnboard/Stromsdahl”, το σημείωμα περιλαμβάνει κατάλογο ονομάτων ανώτερων διευθυντών μάρκετινγκ ή διευθυντών της Iggesund, Korparfors, Enso-Gutzeit και Finnboard. Οι παραγωγοί αυτοί είναι οι κύριοι προμηθευτές χαρτονιού γραφικών εφαρμογών στο Ηνωμένο Βασίλειο.

[...]

Υπάρχουν ορισμένες εντυπωσιακές ομοιότητες μεταξύ των τιμών που αναφέρονται στο σημείωμα αυτό για το Ηνωμένο Βασίλειο, των τιμών του σημειώματος της [Mayr-Melnhof] και της JMC της 11ης Ιανουαρίου 1990 (αιτιολογική σκέψη 84) και του σημειώματος της [Paper Agents Association], της 23ης Ιανουαρίου 1990, που συνέταξε η Korparfors.»

- 113 Επισημαίνεται ότι, κατά την Iggesunds Bruk, το έγγραφο συνετάχθη μεταξύ 3ης και 4ης Ιανουαρίου 1990 (αιτιολογική σκέψη 97, τέταρτο εδάφιο, της αποφάσεως). Τοποθετείται δηλαδή χρονικά πριν από τις ημερομηνίες κατά τις οποίες η Iggesunds Bruk και η προσφεύγουσα ανήγγειλαν ανατιμήσεις που έπρεπε να τεθούν σε ισχύ τον Απρίλιο 1990, ήτοι στις 24 Ιανουαρίου και 9 Φεβρουαρίου 1990, αντιστοίχως.

- 114 Το αχρονολόγητο αυτό παράρτημα συνίσταται σε ένα φύλλο χαρτί, διαιρούμενο, όπως φαίνεται, σε τρία μέρη, περιέχον χειρόγραφες σημειώσεις συντεταγμένες κατά τρόπο ιδιαίτερα άτακτο. Δεν είναι εμφανές τί σχέση έχουν μεταξύ τους οι λέξεις και οι αριθμοί που είναι γραμμένοι σ' αυτό το φύλλο, όπως «SB-S», «Presidents», «Anything Goes», «Buddy», «780», «805/850», «£55/850», «£815/35». Με βάση το φύλλο αυτό, δεν γίνεται αντιληπτό αν οι σημειώσεις που περιέχει ελήφθησαν κατά τη διάρκεια συναντήσεως με τους ανταγωνιστές ή κατά τη διάρκεια τηλεφωνικής συνδιαλέξεως με έναν απ' αυτούς. Ενδέχεται δηλαδή να πρόκειται για σημειώσεις ιστορικού χαρακτήρα, προοριζόμενες ως βοήθημα. Είναι άλλωστε αδύνατον να προσδιοριστεί αν όλες οι λέξεις και οι αριθμοί σημειώθηκαν την ίδια ημέρα.
- 115 Υπ' αυτές τις συνθήκες, δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι το παράρτημα 133 της ανακοινώσεως των αιτιάσεων αποδεικνύει τη συνεργασία της προσφεύγουσας σε συμπαιγνία για την ανατίμηση που εφαρμόστηκε τον Απρίλιο του 1990.
- 116 Η χρήση του όρου «presidents», η μνεία των επιχειρήσεων «Enso/Finnboard/Strömsdahl», καθώς και το γεγονός ότι το έγγραφο περιέχει κατάλογο ονομάτων εμπορικών στελεχών ή διευθυντών της Iggesunds Bruk, της Korparfors, της Enso-Gutzeit ή της Finnboard, δεν συνιστούν αφ' εαυτών στοιχεία δυνάμενα να στηρίξουν την άποψη της Επιτροπής ότι το έγγραφο προέδιδε συμπαιγνία μεταξύ των κατονομαζομένων επιχειρήσεων ως προς τις τιμές. Συγκεκριμένα, και αν ακόμη υποθεθεί ότι ο όρος «presidents» πρέπει να θεωρηθεί ως αναφορά στην PC, πράγμα που αμφισβητεί τόσο η προσφεύγουσα όσο και η MoDo (αιτιολογική σκέψη 97, δεύτερο εδάφιο), αρκεί να υπομνησθεί ότι η Επιτροπή δεν απέδειξε ότι οι συνεδριάσεις αυτού του οργάνου εστρέφοντο κατά του ανταγωνισμού.
- 117 Ούτε τα περιεχόμενα στο έγγραφο στοιχεία για τις τιμές και τις ανατιμήσεις των επί μέρους ποιοτήτων χαρτονιού (GC 1, GC 2 και SBS) παρέχουν έρεισμα στην άποψη της Επιτροπής.

- 118 Και είναι μεν αληθές ότι το έγγραφο περιέχει διαφορα αριθμητικά στοιχεία που ενδέχεται να αφορούν τις τιμές των επί μέρους ποιοτήτων χαρτονιού και τις προβλεπόμενες ανατιμήσεις, κανένας όμως συγκεκριμένος αριθμός δεν μπορεί να αναχθεί στις τιμές ή τις ανατιμήσεις συγκεκριμένης επιχειρήσεως. Ειδικότερα, το παράρτημα 133 της ανακοινώσεως των αιτιάσεων δεν περιέχει καμμία ένδειξη δυνάμενη να ερμηνευθεί ως αφορώσα την ανατίμηση στο Ηνωμένο Βασίλειο, ύψους 69 UK£/τόννο, την οποία ανήγγειλε η προσφεύγουσα στις 9 Φεβρουαρίου 1990. Το ποσό αυτό, το οποίο μνημονεύει η προσφεύγουσα στα δικόγραφα της ενώπιον του Πρωτοδικείου, δεν αμφισβητήθηκε από την Επιτροπή.
- 119 Περαιτέρω, οι διαφορές μεταξύ των ανατιμήσεων τις οποίες ανήγγειλε η Iggesunds Bruk και εκείνων τις οποίες ανήγγειλε η προσφεύγουσα είναι τόσο μεγάλες, που δεν συμβιβάζονται με τον ισχυρισμό της Επιτροπής ότι «οι προμηθευτές χαρτονιού για γραφικούς σκοπούς που αναφέρονται στο σημείωμα της Iggesund αύξησαν όλοι τις τιμές τιμοκαταλόγου για το Ηνωμένο Βασίλειο με παρεμφερείς ή ταυτόσημες αυξήσεις» (αιτιολογική σκέψη 97, έκτο εδάφιο, της αποφάσεως).
- 120 Συγκεκριμένα, το ύψος της ανατιμήσεως του χαρτονιού SBS κατά 69 UK£/τόννο, την οποία ανήγγειλε η προσφεύγουσα στις 9 Φεβρουαρίου 1990, διαφέρει απ' εκείνη την οποία ανήγγειλε η Iggesunds Bruk στις 24 Ιανουαρίου 1990, η οποία ανερχόταν σε 50 UK£/τόννο. Η διαφορά μεταξύ των δύο αυτών ανατιμήσεων είναι τέτοια, ώστε να μη μπορούν αυτές να χαρακτηρισθούν «παρεμφερείς» ή «ταυτόσημες».
- 121 Επί πλέον, παρ' όλον ότι η Επιτροπή στην απόφαση μνημόνευε το ποσό των αναγγελθεισών ανατιμήσεων, με τα δικόγραφα της ενώπιον του Πρωτοδικείου ισχυρίστηκε ότι το ποσό της ανατιμήσεως την οποία ανήγγειλε η Iggesunds Bruk στο Ηνωμένο Βασίλειο ισοδυναμούσε με ανατίμηση 8 % και ότι η ανατίμηση αυτή έπρεπε να θεωρείται «παρεμφερής» με την ανατίμηση 8,5 %, την οποία ανήγγειλε η προσφεύγουσα. Ασχέτως, όμως, του ζητήματος αν χωρεί σύγκριση των ανατιμήσεων εκφραζομένη σε ποσοστά, ο ισχυρισμός της Επιτροπής αποδεικνύεται και αφ' εαυτού ανακριβής. Πράγματι, όπως προκύπτει από τη συνημμένη στην ανακοίνωση των αιτιάσεων σχετική με τις τιμές τεκμηρίωση (παράρτημα F-12-6), η τιμή καταλόγου της Iggesunds Bruk για το χαρτόνι SBS

ανερχόταν, πριν από τη σχετική αύξηση, σε 800 UK£/τόννο. Επομένως, η ανατίμηση της τιμής της του χαρτονιού SBS κατά 50 UK£/τόννο ισοδυναμεί προς ανατίμηση κατά 6,25 %. Άρα, ακόμη και εκφρασμένες σε ποσοστό, οι δύο επίμαχες ανατιμήσεις δεν μπορούν να χαρακτηρισθούν «παρεμφερείς» ή «ταυτόσημες».

- 122 Τέλος, ο ισχυρισμός της Επιτροπής ότι υπήρχαν «εντυπωσιακές ομοιότητες» μεταξύ των τιμών που παρατίθενται στο παράρτημα 133 της ανακοινώσεως των αιτιάσεων και εκείνων που εμφανίζονται αφενός μεν στο από 11 Ιανουαρίου 1990 σημείωμα της Mayr-Melnhof σχετικά με συνεδρίαση της JMC (παράρτημα 113 της ανακοινώσεως των αιτιάσεων), αφετέρου δε στο από 23 Ιανουαρίου 1990 σημείωμα της Korparfors σχετικά με συνεδρίαση της Paper Agents Association (παράρτημα 130 της ανακοινώσεως των αιτιάσεων) δεν ασκεί επιρροή έναντι της προσφεύγουσας, εφόσον αυτή ουδέποτε παρέστη στις συνεδριάσεις του οργάνου αυτού.
- 123 Επί πλέον, το επίμαχο έγγραφο περιέχει διάφορα χειρόγραφα στοιχεία που δεν έχουν καμία σχέση με τις τιμές των προϊόντων χαρτονιού.
- 124 Εν όψει των στοιχείων αυτών, το Πρωτοδικείο διαπιστώνει ότι το παράρτημα 133 της ανακοινώσεως των αιτιάσεων στερείται αποδεικτικής ισχύος όσον αφορά τη συμμετοχή της προσφεύγουσας σε παράβαση του άρθρου 85, παράγραφος 1, της Συνθήκης.
- 125 Από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι όσα έγγραφα μνημονεύουν ρητά την προσφεύγουσα δεν συνιστούν ένδειξη συμμετοχής της σε παράβαση του άρθρου 85, παράγραφος 1, της Συνθήκης.

— Επί της ιδιότητας του μέλους του NPI

- 126 Προς απόδειξη της συμμετοχής της προσφεύγουσας στην παράβαση, η Επιτροπή τονίζει, στην αιτιολογική σκέψη 121 της αποφάσεως, ότι αυτή προκύπτει «από τη συμμετοχή της τόσο στο διοικητικό συμβούλιο όσο και στην επιτροπή μάρκετινγκ της NPI, ενός οργανισμού του οποίου ο ρόλος στην αθέμιτη συνεργασία έχει αποδειχθεί σαφώς».
- 127 Ισχυρίζεται ότι εκπρόσωποι του NPI μετείχαν στις συνεδριάσεις της PC και της ΟΕ (αιτιολογική σκέψη 42, δεύτερο εδάφιο, συνημμένοι στην απόφαση πίνακες 3 και 6). Δεδομένου ότι δεν υπήρχε χωριστή εκπροσώπηση του NPI εντός της PWG και της JMC, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι οι εκπρόσωποι της Finnboard εντός των οργάνων αυτών μετείχαν τόσο ως εκπρόσωποι του NPI όσο και ατομικώς και ότι η Finnboard ενημέρωνε την προσφεύγουσα για τις λαμβανόμενες εντός των εν λόγω οργάνων αποφάσεις (βλ. ιδίως αιτιολογικές σκέψεις 38, τέταρτο εδάφιο, και 46, πρώτο εδάφιο). Όσον αφορά την ΟΕ, η Επιτροπή φαίνεται να υποστηρίζει ότι την προσφεύγουσα ενημέρωνε για τα αποτελέσματα των συνεδριάσεων αυτού του οργάνου ο εκπρόσωπος του NPI ο οποίος είχε μετάσχει σ' αυτές (αιτιολογική σκέψη 50, τέταρτο εδάφιο).
- 128 Επισημαίνεται κατ' αρχάς ότι η Επιτροπή παραδέχτηκε ρητά στα υπομνήματά της ότι, έστω και αν θεωρεί ότι απέδειξε τον ρόλο τον οποίο διαδραμάτισε στην παράβαση το NPI, η απλή και μόνον συμμετοχή της προσφεύγουσας στο NPI δεν συνιστά επαρκή απόδειξη της συμμετοχής της στη διαπιστωθείσα παράβαση. Επομένως, κατά την ίδια την Επιτροπή, είναι αναγκαίο ν' αποδειχθεί ότι η προσφεύγουσα ενημερωνόταν όντως για τις αποφάσεις που ελαμβάνοντο εντός της PWG, της JMC ή, κατά περίπτωση, της ΟΕ από εκπρόσωπο του NPI ή από τον εκπρόσωπο επιχειρήσεως μέλους του NPI, ο οποίος είχε επίσης μετάσχει στις συνεδριάσεις αυτών των οργάνων. Σ' αυτό το πλαίσιο, έχει σημασία να τονιστεί ότι η Επιτροπή δεν εθεώρησε ούτε ότι η συμμετοχή των άλλων μελών του NPI στη διαπιστωθείσα παράβαση συναγόταν απλώς από τη συμμετοχή τους και μόνον στην ένωση αυτήν. Η Rena, π.χ., θεωρήθηκε ότι μετείχε στη διαπιστωθείσα με το άρθρο 1 της αποφάσεως παράβαση μόνον από τον Μάρτιο του 1988, παρ' όλον ότι ήταν μέλος του NPI καθ' όλη την καταλαμβανόμενη από την απόφαση περίοδο.

129 Υπ' αυτές τις συνθήκες, τα αποδεικτικά στοιχεία τα οποία επικαλείται η Επιτροπή προς στήριξη της απόψεώς της ότι η προσφεύγουσα ενημερωνόταν για τις λαμβανόμενες εντός της PWG, της JMC ή της ΟΕ αποφάσεις, ήτοι τα παραρτήματα 38, 102 και 111 της ανακοινώσεως των αιτιάσεων, θα εξετασθούν διαδοχικά.

130 Το παράρτημα 38 της ανακοινώσεως των αιτιάσεων, δήλωση της Stora, παρέχει στοιχεία σχετικά με τους παραγωγούς που ενημερώνονταν για τ' αποτελέσματα των συνεδριάσεων της PWG:

«Τους Σκανδιναβούς παραγωγούς ενημέρωνε συνήθως για τα αποτελέσματα των συνεδριάσεων ο Σκανδιναβός εκπρόσωπος που εκπροσωπούσε τη Finnboard. Κατ' αυτόν τον τρόπο ετηρείτο ενήμερη η Korparfors. Οι παραγωγοί της Stora αντελαμβάνοντο ότι οι λοιποί ενημερωνόμενοι Σκανδιναβοί παραγωγοί ήσαν [η Rena] (Νορβηγία), [η Strömsdahl] και η Enso (αμφότεροι Φινλανδοί).»

131 Όπως σαφώς προκύπτει από τη δήλωση αυτή, η Stora αναφέρει απλώς ότι, όπως πίστευε, η προσφεύγουσα πληροφορείτο για τα αποτελέσματα των συναντήσεων της PWG. Δεν αναφέρει πάντως πού στηρίζει την πεποίθησή της αυτή. Υπ' αυτές τις συνθήκες, η εν λόγω δήλωση δεν αποδεικνύει συμμετοχή της προσφεύγουσας σε παράβαση του άρθρου 85, παράγραφος 1, της Συνθήκης. Το συμπέρασμα αυτό επιβάλλεται, πολλώ μάλλον που, στο παράρτημα 38 της ανακοινώσεως των αιτιάσεων, η Stora εμπλέκει όχι μόνον μίαν άλλη επιχείρηση μέλος του NPI την οποία δεν αφορά η απόφαση (την Strömsdahl), αλλά και δύο ισπανικές επιχειρήσεις μέλη της PG Paperboard, που, κατά την απόφαση, δεν θεωρήθηκε ότι είχαν μετέσχει σε οποιαδήποτε παράβαση.

132 Όσον αφορά το παράρτημα 102 της ανακοινώσεως των αιτιάσεων, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι το έγγραφο αυτό, που αποσπάστηκε από τη Rena, περιέχει τις σημειώσεις που ελήφθησαν κατά τη διάρκεια συζητήσεων που έγιναν κατά τη συνεδρίαση της 3ης Οκτωβρίου 1988 του «Marketing Committee» του NPI στον αερολιμένα της Arlanda. Θεωρεί ότι το έγγραφο αυτό επιβιβιώνει ότι στο πλαίσιο της ανατιμήςσεως του Απριλίου του 1989 έγινε σκέψη για διακοπές της

παραγωγής (αιτιολογική σκέψη 58, δεύτερο και τρίτο εδάφιο, της αποφάσεως). Η προσφεύγουσα, που ήταν παρούσα κατά τη συνεδρίαση εκείνη, ανέφερε ότι αντικείμενό της ήταν ιδίως η χρηματοδότηση της διαφημιστικής εκστρατείας «procarton». Η Επιτροπή, εξ άλλου, διευκρίνισε επ' ακροατηρίου ότι ο εκπρόσωπος της Rena, ο οποίος της είχε υποβάλει το έγγραφο αυτό, είχε δηλώσει ότι ήταν συνημμένο στην πρόσκληση για την επίμαχη συνεδρίαση.

- 133 Για να εκτιμηθεί αν το έγγραφο αυτό αποδεικνύει ότι την προσφεύγουσα ενημέρωσε, κατά τη συνεδρίαση του NPI της 3ης Οκτωβρίου 1988, περί συμπαιγνίας μεταξύ των επιχειρήσεων της PG Paperboard εκπρόσωπος του NPI ή εκπρόσωπος επιχειρήσεως μέλους του NPI που είχε μετάσχει στην PWG, την JMC ή την OE, ενδείκνυται να εξεταστεί αν αποδεικνύεται ότι οι σημειώσεις ελήφθησαν κατά την εν λόγω συνεδρίαση.
- 134 Συναφώς, διαπιστώνεται ότι το παράρτημα 102 της ανακοινώσεως των αιτιάσεων δεν περιέχει ειδικές αναφορές στο NPI. Αναφέρονται, πάντως, στο έγγραφο αυτό τα εξής:

«Πώς; PRO-CARTON στο σκανδιναβικό πλαίσιο. Πώς θα διατεθούν τα προϊόντα και σε ποιον. Να διευκρινιστεί πριν από τη συνεδρίαση του Ελσίνκι.»

- 135 Η αναφορά αυτή ενδέχεται να σημαίνει ότι το παράρτημα 102 της ανακοινώσεως των αιτιάσεων παραθέτει πράγματι τα διαμειφθέντα κατά τη συνεδρίαση του NPI της 3ης Οκτωβρίου 1988, λόγω της μνείας της «procarton» και του αντικειμένου της φερομένης συνεδριάσεως από την προσφεύγουσα.
- 136 Εφόσον όμως η προσφεύγουσα αμφισβήτησε τη συμμετοχή της στις αντίθετες στον ανταγωνισμό συζητήσεις τις οποίες μαρτυρεί το έγγραφο αυτό, που δεν περιέχει καμία — ρητή ή υπονοούμενη — μνεία του ονόματός της ή της ποιότητας χαρτονιού το οποίο κατασκευάζει, δεν αποκλείεται να πρόκειται για σημείωμα που αντανακλά συζητήσεις διεξαχθείσες από τη Rena, εκτός του

πλασιού του NPI και χωρίς τη συμμετοχή της προσφεύγουσας, με έναν ή περισσότερους άλλους Σκανδιναβούς παραγωγούς. Συναφώς, υπενθυμίζεται αφενός μεν ότι η Επιτροπή δεν προσκόμισε κανένα άλλο αποδεικτικό στοιχείο περί του ότι αντίθετες στον ανταγωνισμό συζητήσεις έγιναν έξω από τις συνεδριάσεις του NPI, αφετέρου δε ότι οι εξηγήσεις του «managing director» της Rena σχετικά με την προέλευση των τιμοκαταλόγων που αποτελούν αντικείμενο των παραρτημάτων 110 και 111 της ανακοινώσεως των αιτιάσεων (βλ. σκέψη 139 κατωτέρω) φαίνεται ν' αποδεικνύουν ότι οι συνεδριάσεις του NPI παρείχαν στις επιχειρήσεις μέλη της ενώσεως αυτής την ευκαιρία να διεξάγουν συναντήσεις με έναν στενότερο κύκλο επιχειρήσεων.

137 Υπ' αυτές τις συνθήκες, το παράρτημα 102 της ανακοινώσεως των αιτιάσεων δεν αποδεικνύει συμμετοχή της προσφεύγουσας σε παράβαση του άρθρου 85, παράγραφος 1, της Συνθήκης.

138 Τέλος, το παράρτημα 111 της ανακοινώσεως των αιτιάσεων, τιμοκατάλογος ληφθείς από τη Rena, περιέχει στοιχεία για τις ανατιμήσεις για το χαρτόνι ποιότητων GC 1, GC 2 και SBS, που έπρεπε να τεθούν σε εφαρμογή την 1η Οκτωβρίου 1989.

139 Σχετικά με την προέλευση αυτού του τιμοκαταλόγου, καθώς και ενός άλλου τιμοκαταλόγου που ελήφθη από τη Rena (παράρτημα 110 της ανακοινώσεως των αιτιάσεων), ο «managing director» της επιχειρήσεως αυτής ανέφερε, σε επιστολή της 10ης Ιουλίου 1992 (παράρτημα 112 της ανακοινώσεως των αιτιάσεων), τα εξής:

«Οι τιμοκατάλογοι τους οποίους μνημονεύετε ευρίσκοντο μεταξύ των εγγράφων που προήρχοντο από συνεδριάσεις εντός του [NPI] και πρέπει να τους έλαβα κατά τη διάρκεια επισκέψεως στη Στοκχόλμη αφορώσα συνεδρίαση του [NPI]. Κατά τις επισκέψεις αυτές, είχα συνήθως διάφορες συναντήσεις με ορισμένους άλλους Σκανδιναβούς παραγωγούς. Τότε, είχα πρόσφατα καταλάβει τη θέση του managing director στη Rena και είχα πολλές συζητήσεις με άλλα μέλη του επαγγέλματος· βρισκόμασταν σε μια περίοδο κρίσιμη για την χαρτονοποιία μας, με μεγάλη ζημία τη χρονιά εκείνη και ήταν επομένως σημαντικό για μένα να διαθέτω τα καλύτερα δυνατά θεμέλια για τον προϋπολογισμό του 1990. Πιθανότατα έλαβα τους καταλόγους κατά τη διάρκεια μιας από τις συναντήσεις αυτές.

Αντιλαμβάνομαι ότι η εξήγηση αυτή φαίνεται παράδοξη εν όψει των περιστάσεων της έρευνάς σας, πάντως, απ' ό,τι ενθυμούμαι, δεν μπορεί να έλαβα τους καταλόγους αυτούς από το [NPI].»

- 140 Υπό το φως της εξηγήσεως αυτής, το Πρωτοδικείο κρίνει ότι δεν μπορεί να θεωρηθεί αποδεδειγμένο ότι η Repa έλαβε τον κατάλογο αυτόν κατά τη διάρκεια συνεδριάσεως του NPI ή κατά τη διάρκεια άλλης συναντήσεως όπου η προσφεύγουσα ήταν παρούσα. Σ' αυτό το πλαίσιο, δεν υπάρχει λόγος αμφιβολίας για το αληθές της εξηγήσεως της Repa σχετικά με την προέλευση των επίδικων τιμοκαταλόγων.
- 141 Ούτε οι πληροφορίες τις οποίες διαθέτει η Επιτροπή σχετικά με τις αναγγελθείσες από την προσφεύγουσα ανατιμήσεις μπορούν να θεωρηθούν ως ενισχύουσες την άποψή της ότι το παράρτημα 111 της ανακοινώσεως των αιτιάσεων αποδεικνύει τη συμμετοχή της στη συμπαιγνία ως προς τις τιμές.
- 142 Πράγματι, η προσφεύγουσα ανήγγειλε ανατίμηση στις Κάτω Χώρες κατά 13 HFL/100 kg, η οποία έμελλε να ισχύσει από 1ης Οκτωβρίου 1989, αλλ' αναβλήθηκε στη συνέχεια για την 1η Ιανουαρίου 1990 (παραρτήματα E-3-3 έως E-3-7 της τεκμηριώσεως σχετικά με τις τιμές). Κατά το παράρτημα 111 της ανακοινώσεως των αιτιάσεων, όμως, οι τιμές του χαρτονιού SBS στις Κάτω Χώρες έπρεπε να αυξηθεί, την 1η Οκτωβρίου 1989, κατά 17 HFL/100 kg. Ο πίνακας E του παραρτήματος της αποφάσεως εμφανίζει επίσης ότι η προσφεύγουσα ανήγγειλε αύξηση των τιμών της στη Δανία στις 25 Μαΐου 1989, ήτοι δύο σχεδόν μήνες πριν από την πρώτη επιστολή αναγγελίας ανατιμήσεως την οποία είχε στείλει μια από τις άλλες επιχειρήσεις που υποτίθεται ότι είχαν λάβει μέρος στη συμπαιγνία ως προς τις τιμές (βλ. πίνακα E του παραρτήματος της αποφάσεως). Επί πλέον, κατά τη Stora (πάρρτημα 39 της ανακοινώσεως των αιτιάσεων, παράγραφος 34), η απόφαση περί ανατιμήσεως του χαρτονιού GC και SBS, από τον Οκτώβριο του 1989, ελήφθη εντός της PWG τον Ιούνιο του ίδιου έτους, ήτοι μετά τον χρόνο κατά τον οποίο η προσφεύγουσα ανήγγειλε τις ανατιμήσεις της στη Δανία.

143 Εν όψει αυτών των στοιχείων, και έστω και αν οι ανατιμήσεις τις οποίες ανήγγειλε η προσφεύγουσα στη Γερμανία, τη Γαλλία και το Ηνωμένο Βασίλειο αντιστοιχούν με εκείνες που εμφανίζονται στο παράρτημα 111 της ανακοινώσεως των αιτιάσεων, δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι το έγγραφο αυτό αποδεικνύει τη συμμετοχή της προσφεύγουσας σε συμπαιγνία ως προς τις τιμές. Συγκεκριμένα, τα στοιχεία για τις ανατιμήσεις του χαρτονιού SBS μπορούσαν ν' αφορούν μόνο την Iggesund Bruk, τον έτερο παραγωγό αυτής της ποιότητας χαρτονιού που φέρεται μετασχών στην παράβαση.

144 Εν όψει των προεκτεθέντων, το Πρωτοδικείο θεωρεί ότι η Επιτροπή δεν απέδειξε ότι, για τις λαμβανόμενες εντός της PWG, της JMC ή της OE και στρεφόμενες κατά του ανταγωνισμού αποφάσεις, ενημέρωνε την προσφεύγουσα το NPI ή εκπρόσωπος επιχειρήσεως μέλους του NPI που είχε επίσης μετάσχει στις συνεδριάσεις των εν λόγω οργάνων.

— Επί της πραγματικής τιμολογιακής συμπεριφοράς της προσφεύγουσας

145 Κατά την απόφαση, τα εμπορικά έγγραφα της προσφεύγουσας προδίδουν, κατά το μέτρο που διατίθενται, «όχι μόνο την πάγια επιβολή αυξήσεων τιμών αντίστοιχων με τις αυξήσεις του άλλου μεγάλου παραγωγού ποιότητων SBS, Iggesund Bruk, αλλά και μια σχεδόν πλήρη αντιστοιχία με τις τιμές τιμοκαταλόγου της NPI που κοινοποίησε η Rena» (αιτιολογική σκέψη 121).

146 Σχετικά με την πρωτοβουλία ανατιμήσεως του Απριλίου του 1990 (αιτιολογική σκέψη 86, τελευταίο εδάφιο), η Επιτροπή αναφέρει:

«Η αύξηση της τιμής που η Enso ανήγγειλε για το Ηνωμένο Βασίλειο (8,5 %), είναι ακριβώς η ίδια με εκείνη την οποία ανακοίνωσε η Finnboard για τις ποιότητες GC που χρησιμοποιούνται για γραφικούς σκοπούς, ποιότητες ανταγωνιστικές του προϊόντος SBS της Enso "Ensocoat". Υπάρχουν πράγματι αποδεικτικά στοιχεία (βλέπε αιτιολογική σκέψη 97) για την αθέμιτη συνεργασία μεταξύ της Iggesund, της Enso, της Korparfors και της Finnboard όσον αφορά την εν λόγω αύξηση της τιμής των ποιότητων που χρησιμοποιούνται για γραφικούς σκοπούς στο Ηνωμένο Βασίλειο.»

- 147 Όπως ήδη διαπιστώθηκε, τα στοιχεία σχετικά με τις ανατιμήσεις του χαρτονιού της προσφεύγουσας τον Οκτώβριο του 1989 δεν εμφανίζουν, σε σχέση με τα στοιχεία του παραρτήματος 111 της ανακοινώσεως των αιτιάσεων (τιμοκατάλογος ληφθείς από τη Rena· βλ. σκέψη 138 ανωτέρω), τέτοιες ομοιότητες που να ενισχύουν την άποψη της Επιτροπής ότι το έγγραφο αυτό αποδεικνύει τη συμμετοχή της σε συμπαιγνία ως προς τις τιμές (βλ. ανωτέρω σκέψεις 141 επ.).
- 148 Όπως επίσης διαπιστώθηκε, το παράρτημα 133 της ανακοινώσεως των αιτιάσεων, το οποίο επικαλέστηκε η Επιτροπή προς απόδειξη συμμετοχής της προσφεύγουσας σε συμπαιγνία για την αύξηση των τιμών στο Ηνωμένο Βασίλειο του Απριλίου 1990, στερείται αποδεικτικής ισχύος (βλ. ανωτέρω σκέψεις 112 επ.). Στο ίδιο πλαίσιο, επισημάνθηκε ότι οι ανατιμήσεις τις οποίες ανήγγειλαν στο Ηνωμένο Βασίλειο στις αρχές του 1990 η Iggesunds Bruk και η προσφεύγουσα δεν μπορούν να θεωρηθούν «παρεμφερείς» ή «ταυτόσημες» (βλ. αιτιολογικές σκέψεις 119 έως 121 ανωτέρω).
- 149 Παρατηρείται, τέλος, ότι η πραγματική τιμολογιακή συμπεριφορά της προσφεύγουσας κατά τις ανατιμήσεις για τις οποίες η Επιτροπή δεν επικαλείται κανένα έγγραφο της δικογραφίας εις βάρος της, ήτοι τις ανατιμήσεις του Μαρτίου/Απριλίου 1988, Οκτωβρίου 1988, Απριλίου 1989 και Ιανουαρίου 1991, δεν συνιστά ένδειξη περί συμμετοχής της σε συμπαιγνία ως προς τις τιμές κατά την περίοδο αναφοράς. Συγκεκριμένα, η τιμολογιακή συμπεριφορά της προσφεύγουσας, καθώς και των επιχειρήσεων Iggesunds Bruk και Finnboard, που αποτυπώνεται στους πίνακες του παραρτήματος της αποφάσεως (πίνακες Β, Γ, Δ και Ζ), δεν εμφανίζει τέτοιο βαθμό ομοιότητας, ώστε η υπόθεση της προσαρμογής της προσφεύγουσας στη συμπεριφορά των ανταγωνιστών της στην αγορά να εμφανίζεται λιγότερο πιθανή από την υπόθεση της συμμετοχής της σε συμπαιγνία ως προς τις τιμές. Κατά πάγια, όμως, νομολογία, το άρθρο 85 της Συνθήκης απαγορεύει μεν κάθε μορφή συμπαιγνίας που θα μπορούσε να νοθεύσει τον ανταγωνισμό, δεν αφαιρεί όμως από τους επιχειρηματίες το δικαίωμα να προσαρμόζονται ευφυώς στη διαπιστωθείσα ή αναμενόμενη συμπεριφορά των ανταγωνιστών τους (βλ. ιδίως προαναφερθείσα απόφαση *Ahlström Osakeyhtiö κ.λπ. κατά Επιτροπής*, σκέψη 71).
- 150 Κατά συνέπεια, η τιμολογιακή συμπεριφορά της προσφεύγουσας δεν μπορεί να θεωρηθεί ως ένδειξη συμμετοχής της σε συμπαιγνία ως προς τις τιμές.

— Συμπεράσματα

- 151 Οι ενδείξεις τις οποίες επικαλείται με την απόφασή της η Επιτροπή, για ν' αποδείξει εις βάρος επιχειρήσεως παράβαση του άρθρου 85, παράγραφος 1, της Συνθήκης, πρέπει να εκτιμώνται όχι μεμονωμένα, αλλά στο σύνολό τους (προαναφερθείσα απόφαση ICI κατά Επιτροπής, σκέψη 68).
- 152 Στο πλαίσιο της εξετάσεως του αντικειμένου των συνεδριάσεων της ΡC, των εγγράφων που μνημονεύουν ρητά την προσφεύγουσα (παραρτήματα 44 και 113 της ανακοινώσεως των αιτιάσεων), της ιδιότητας της προσφεύγουσας ως μέλους του ΝΡΙ και της πραγματικής τιμολογιακής της συμπεριφοράς, διαπιστώθηκε ότι κανένα από τα στοιχεία αυτά, εξεταζόμενο μεμονωμένα, δεν μπορεί να συνιστά απόδειξη συμμετοχής της προσφεύγουσας σε παράβαση του άρθρου 85, παράγραφος 1, της Συνθήκης.
- 153 Ακόμη και αν τα εκτιμήσει στο σύνολό τους, το Πρωτοδικείο διαπιστώνει ότι τα έγγραφα της δικογραφίας δεν έχουν επαρκή αποδεικτική ισχύ για να θεμελιώσουν ότι η προσφεύγουσα διέπραξε παράβαση του άρθρου 85, παράγραφος 1, της Συνθήκης.
- 154 Συνεπώς, χωρίς να είναι αναγκαία η εξέταση των λοιπών λόγων ακυρώσεως τους οποίους προέβαλε η προσφεύγουσα προς στήριξη του αιτήματός της περί ακυρώσεως της αποφάσεως, πρέπει αυτή ν' ακυρωθεί καθ' όσον αφορά την προσφεύγουσα.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 155 Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπήρχε σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Επειδή η Επιτροπή ηττήθηκε, πρέπει, σύμφωνα με το σχετικό αίτημα της προσφεύγουσας, να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ (τρίτο πενταμελές τμήμα),

αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει έναντι της προσφεύγουσας την απόφαση 94/601/ΕΚ της Επιτροπής, της 13ης Ιουλίου 1994, σχετικά με μια διαδικασία βάσει του άρθρου 85 της Συνθήκης ΕΚ (IV/C/33.833 — Χαρτόνι).
- 2) Καταδικάζει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Vesterdorf

Briët

Lindh

Potocki

Cooke

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 14ης Μαΐου 1998.

Ο Γραμματέας

Ο Πρόεδρος

H. Jung

B. Vesterdorf